

ČÍSLO 1/2019 • LEDEN – ÚNOR – BŘEZEN

Hlucké noviny

Cena 15 Kč • vydává město Hluk

Polonéza žáků 9. tříd

Fašanková obchůzka

Foto: Lukáš Baroň

Vážení čtenáři Hluckých novin,

tři měsíce uběhly jako voda a kolem nás se začíná probouzet jaro. Na začátek úvodníku bych se rád omluvil za chybu, kterou jsem uvedl v posledním čísle Hluckých novin, a to, že přísloví „Ticho léčí, ale Hluk uzdravuje“ není obecně Hlučanů, ale má svého autora, kterým je pan Ing. František Rybníkář, bývalý místostarosta. Za svoji neznalost se panu Rybníkářovi omlouvám.

V měsíci únoru jsme na prvním letošním zastupitelstvu schválili rozpočet města na rok 2019. Na straně příjmů se jedná o částku 101,463 mil. Kč a na straně výdajů se jedná o částku 114,147 mil. Kč. Schodek v rozpočtu 12,683 mil. Kč bude vykryt schváleným úvěrem z loňského roku. Hlavní investiční akce spočívají hlavně v dokončení akcí z roku 2018, a to sportoviště a půdní vestavba ZŠ. Největší novou investiční akcí v letošním roce je vybudování parkoviště v ulici Závodní v hodnotě přibližně 8 mil. korun. Dále máme v rozpočtu nachystáno několik drobných investičních akcí v rozmezí od 0,5 do 2 mil. korun. Jedná se především o vodovody, kanalizace, komunikace, parkoviště. Dále jsou v rozpočtu alokovány finanční prostředky na několik projektů, které se budou realizovat v příštích letech. Bohužel vytíženost projektantů nám nedovoluje pokračovat v takovém tempu, v jakém bychom si přáli.

Nyní bych se chtěl s vámi podělit o to, co mě v poslední době velmi trápí. Jedná se o čím dál větší nepořádek, který vnímám v našem městě. Uvedu jen pár postřehů: velké množství všudypřítomných psích exkrementů, neuklizené zbytky stavebních materiálů, znečištěné chodníky, rozjezděné zelené plochy od parkujících vozů, nepořádek u kontejnerů na separovaný odpad, znečištěné vodní toky a břehové hrany, drobné skládky různých ostráhaných větví, neustálý zábor městských pozemků bez nahlášení, poškozené dopravní značky, polepené sloupy veřejného osvětlení, bezohledné parkování kdekoli a jakkoliv bránící např. při zimní údržbě. Toto je jen opravdu malá část toho, na co jsem si při psaní úvodníku vzpomněl. Stejně jako vy za mnou přicházíte se svými požadavky na úřad, nebo píšete o vyřešení různých věcí, také já bych vás chtěl požádat o součinnost. Prosím, uklízejte po svých čtyřnohých mazlíčcích; když už máte odpad naložený na svém autě, nevozte jej do příkop, ale přivezte jej na sběrný dvůr. Věřím, že vám není lhostejné, jak naše město vypadá.

Do nadcházejícího jarního období vám přeji radost, pokoj a velké množství vitality a energie, které, doufám, načerpáte z prosluněných dní.

Ing. Martin Křížan, starosta

Pozvánka na připravované akce

21. 3.	Šikovný háček	knihovna
28. 3.	Jest, jak sa patří	tvrz
29. 3.	Noc s Andersenem	knihovna, DDM
4. 4.	Okresní kolo soutěže EKN (elektronické klávesové nástroje)	ZUŠ
6. 4.	Národní šampionát mažorettek – sóla a dua	sportovní hala
9. 4.	Tak jde čas (senioři)	tvrz
11. 4.	Velikonoční jarmark ZŠ	tvrz
11. 4.	Jak si nebrat věci osobně (farnost Hluk)	pastorační centrum
14. 4.	Malované vajíčko na červenéj šňůrce	památkové domky
21. 4.	Košť slivovice	tvrz
27. 4.	Biomatka – divadelní představení divadla Bánov	městské kino
30. 4.	Hucký bombóz	městské kino
1. 5.	Výstava svatebních fotografií	obecní restaurace
3. 5.	Koncert Dymytry	sportovní hala
5. 5.	Už je tu máj	sportovní hala
7. 5.	Svátek matek (senioři)	tvrz
7. 6.	U nás v pravěku – divadlo Bumbác	městské kino
9. 6.	U nás v pravěku – divadlo Bumbác	městské kino

Hlucké noviny – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 700 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 15. 3. 2019. Uzávěrka příštího čísla je 23. května 2019.

Aktuálně z jednání zastupitelstva a rady města

Půdní vestavba v ZŠ

O půdní vestavbě v základní škole jsme již několikrát na stránkách Hluckých novin informovali. Ti z vás, kteří máte dítě školou povinné, jste v úvodu letošního roku zaznamenali probíhající práce, neboť dětem bylo z důvodu rekonstrukce přiděleno ředitelské volno během vánočních prázdnin. Práce probíhají dle plánu. Stavební část dotačního projektu je téměř u konce. Ukončení stavební části momentálně brzdí vyzrání podlah. Jakmile vlhkost dovolí pokládku povrchu, budou práce u konce. Po pokládce podlahovin přijde na řadu vybavení učeben nábytkem a informačními a telekomunikačními technologiemi ICT. Kompletní ukončení prací předpokládáme na přelomu května a června.

Náklady na stavbu zůstaly stejné, tak jak byly uvedeny ve smlouvě o dílo. Jediným prodražením stavby byla instalace klimatizace do podkrovních učeben v hodnotě 380 000,- Kč bez DPH, která nebyla součástí projektu. Na škole se mimo tento projekt dále stavebně upravuje suterén z důvodu navýšení skladovacích kapacit, zatepluje schodiště do družiny a měla by proběhnout rekonstrukce kanalizace v areálu školního dvora.

Sportovní areál

V současnosti se dělá oplocení za fotbalovými brankami a osvětlení malého hřiště s umělou trávou. Dále se čeká na vhodné klimatické podmínky, které dovolí nanášení tartanového povrchu a zasetí trávníku. Opět předpokládáme, že by stavební práce měly být ukončeny na přelomu měsíce května a června. Termín dle smlouvy o dílo je 180 dní a nebude překročen. Přerušení stavebních prací z klimatických důvodů se do termínu 180 nezapočítává.

Křižovatka u kina

Nejenom v souvislosti s rekonstrukcí kina a zbudováním nových prostor pro ZUŠ bylo zpracováno několik variant úpravy křižovatky v ulici Kostelní, Vyšehradské a Sokolské.

Všechna dosavadní dopravní řešení neuspěla u Policie ČR. V současné době je diskutována možnost zřízení kruhového objezdu, který by mohl dopravní situaci vyřešit v souladu s požadavky Policie ČR. Varianty řešení bychom měli obdržet do konce dubna.

Nově zřízená funkce správce budov

Rada města schválila na svém zasedání dne 30. 1. 2019 (Usnesení RM 6/2019/11) zřízení pracovního místa v rámci místního hospodářství – „Technický pracovník – správce budov a energetik“. Náplní nového pracovního místa by měl být především dohled nad provozními záležitostmi budov v majetku města Hluk. Jedná se zejména o drobné opravy na budovách, hlídání energií (voda, teplo, elektrická energie), vedení evidence bezpečnostních a požárních předpisů.

Penkův statek

Problematika Penkova statku je stále ožehavým tématem. Již několikrát se osudem objektu zabývalo „staré“ zastupitelstvo, které schválilo demolici východní a severní budovy. Současní zastupitelé na svém prosincovém zasedání schválili zbourání východní, severní a západní budovy bývalého Penkova statku a revitalizaci území (parková úprava, výsadba trávy, stromů, drobný mobiliář, jednoduché cesty, opěrná stěna u komunálu a u školy, včetně odvodnění areálu). Předsevzali si na demolici a revitalizaci využít dotaci Ministerstva pro místní rozvoj ČR z podprogramu Podpora regenerace brownfieldů – opuštěných bývalých zemědělských nebo průmyslových areálů. Návrh vedení města využít dotaci zastupitelstvo na prosincovém jednání schválilo, ale v únoru opět zrušilo, neboť bylo zjištěno, že se dotace na takový záměr nevztahuje.

Předmětem jednání prosincového a únorového zastupitelstva byl i protinávrh zastupitele Ing. Pavla Dohnala, který prosazoval možnost využít ministerskou výzvu a dotaci použít na částečnou demolici a rekonstrukci areálu, která by spočívala v demolici pouze východního křídla a severní část by byla ponechána. Objekt od komunálu (severní část) by byl částečně zrekonstruován, v těchto prostorech by podle něj mohlo vzniknout zázemí pro jízdu králů – stáje pro koně, sociální zařízení a třeba muzeum zemědělské techniky nebo sklady pro městský mobiliář či místní hospodářství. Únorový protinávrh nebyl tak konkrétní, ale měl spíše umožnit podání žádosti s možností alespoň nějaké rekonstrukce, aby byla splněna dotační podmínka. Dotace totiž neumožňuje pouze zboření a následné zatravnění prostoru, tak jak si to přálo vedení města. Svou roli v této podmínce hraje i současně platný územní plán, který tuto lokalitu charakterizuje jako oblast pro občanské vybavení, kdežto dotace požaduje mít tuto oblast jako sídelní zeleň.

Po vleklé diskuzi zastupitelé protinávrh ani v únoru nepodpořili, nepřijali usnesení. Jedním z možných důvodů nepřijetí protinávrhu byla i finanční stránka, neboť částečná demolice a obnova části Penkova statku počítá s částkou téměř 38 milionů korun, i když by dotace pokryla 60 % nákladů. Dle reakcí zastupitelů je dalším důvodem nepřijetí protinávrhu i nejasné využití rekonstruovaných částí.

Po únorovém zastupitelstvu zůstává otázka, zda město vůbec požádá o nějakou dotaci, jelikož termín pro podání žádosti vyprší posledního května letošního roku.

Hlášení závad

Pro občany Hluku spustil městský úřad novou webovou aplikaci Hlášení závad, která umožňuje občanům rychle a jednoduše upozornit na určitý problém v dané obci, městské části nebo ve vymezeném území. Občané se tak mohou aktivně podílet na zlepšení životního prostředí ve svém okolí. Na základě vložených informací je možné včas reagovat a nahlášený problém vyřešit.

Komise pro strategický rozvoj

Z rozhodnutí rady města vznikla nová Komise pro strategický rozvoj města. Jejím předsedou byl zvolen Ing. Pavel Dohnal. Komise jako poradní orgán rady města bude především pracovat na aktualizaci strategických rozvojových dokumentů města Hluk. Dále komise shromažďuje informace o jednotlivých dotačních výzvěch.

IMat

Provoz městského kina po letech obnoven

Pohádkou *Hotel Transylvánie 3: Příšerózní dovolená* se zahájí v sobotu 16. března v 16.00 hodin promítání v městském kině. Film pro děti vystřídá v 19.00 promítání pro dospělé – uvedeno bude filmové drama *Toman* režiséra a producenta Ondřeje Trojana.

Filmy budou promítány každou třetí sobotu v měsíci, dětské představení v 16.00 hodin za 40 Kč, filmy pro dospělé v 19.00 hodin za 80 Kč. V letních měsících bude promítání v letním kině u tvrze.

Zvídavému divákovi jistě neuniklo, že budou promítány jiné filmy, než jaké byly avizovány na facebookových stránkách. Důvody změny jsou dva. Zaprvé došlo k technickým problémům při objednávání původně plánovaných filmů a tyto nemohou být v předem plánovaných termínech promítány. Druhým důvodem je, že se nám naopak podařilo zajistit momentálně celosvětově nejpopulárnější film *Bohemian Rhapsody* a společně s novým českým filmem *Toman* jej uvedeme v našem kině jako úvodní představení. Všem, kteří se těšili na původně plánované filmy, se tímto omlouváme.

Program kina

20. 4. 2019

16.00 – Pat a Mat znovu v akci

19.00 – *Bohemian Rhapsody*

Mgr. Zdeněk Botek a Michaela Beníčková

Výzva informačního centra k účasti na výstavách

SVATEBNÍ FOTOGRAFIE

V květnu 2019 bude město Hluk pořádat výstavu satebních fotografií. Prosíme tímto zájemce, aby nosili svatební fotografie nejpozději do konce dubna 2019 do Informačního centra města Hluk. Výstava bude zaměřena na průřez časem, proto můžete nosit jak fotografie ze své svatby, tak fotografie historické (babička, prababička atd).

VÝTVARNÍ UMĚLCI

Pro velký úspěch se i v letošním roce uskuteční o svatovavříneckých hodech výstava hluckých autorů. Prosíme zájemce, kteří budou chtít vystavit svá díla (obrazy, fotografie, apod.), ať se hlásí v Informačním centru města Hluk.

*Za spolupráci děkuje
Michaela Beníčková*

Otázky pro místostarostu Mgr. Zdeňka Botka

Když před necelými čtyřmi měsíci nastoupil do úřadu nový místostarosta Mgr. Zdeněk Boteck, domluvili jsme se, že mu nechám nějaký čas na aklimatizování. Domnívám se, že nyní nastala ta správná chvíle, představit jej nejen čtenářům Hluckých novin.

Zdenku, možná je v Hluku ještě několik lidí, kteří Tě zatím neznají. Co jsi dělal, než jsi přijal post místostarosty?

Dobrý den, vážení čtenáři. Můj dosavadní život se víceméně točil kolem sportu, zejména kolem fotbalu. Po studiu vysoké školy jsem byl tři roky trenérem v Sigmě Olomouc a poté jsem se vrátil blíž k domovu a osm let jsem byl manažerem mládeže v 1. FC Slovácko.

V Hluku na veřejnosti ses dříve moc neobjevoval, co Tě přivedlo k myšlence jít do voleb a zajímat se o věci veřejné?

I když jsem nebyl v Hluku úplně na očích, o veřejný život v našem městě jsem se začal zajímat již od doby, kdy moji kamarádi Aleš Zlinský s Igorem Dostalem založili v roce 2010 stranu Hlučané. Bylo zajímavé sledovat, jakým způsobem se parta mladých lidí podílí na vývoji našeho města a celé uskupení mně bylo sympatické. Když pak v minulém roce proběhlo ve Slovácku několik změn a já již necítil možnost růstu, byli pro mě Hlučané a komunální politika jasnou volbou.

Jaké máš vize a plány v rámci Hluku?

Můj primární plán byl a stále je vytvořit v oblastech, za které zodpovídám, jasnou organizační strukturu s rozdělením pravomocí a zodpovědnosti. Do těchto systémů se snažím doplnit osoby, které se problematice věnují dlouhodobě.

Konkrétními kroky v tomto směru jsou doposud v oblasti kultury ustavení pozice kulturního referenta (M. Beníčková) a na úseku životního prostředí určení správce veřejné zeleně (Lukáš Jankovych). Co se týká dlouhodobějších plánů, budu se snažit pracovat v duchu hesla Hlučanů „Pro moderní město s tradicí“. Tzn. podporovat naše slovácké zvyky a obyčeje, které jsou jedinečné, a zároveň se snažit držet krok s dobou v rozvoji města tak, aby se zde lidé cítili dobře a měli k dispozici veškerou občanskou vybavenost potřebnou ke spokojenému životu.

Jak jsi výše poznamenal, se starostou máte rozděleny kompetence – ve kterých oblastech se na Tebe mohou občané Hluku obracet?

Do mé působnosti spadá kultura, sport, životní prostředí, odpadové hospodářství, sociální oblast a pohřebnictví.

To jsou hodně různorodé oblasti. Se kterým odvětvím ses seznamovat nejdéle, které je složité, případně v čem?

Každá oblast má svá specifika, ale nejsložitější jsem pronikal do oblasti odpadového hospodářství, protože má množství zákonitostí, které musí člověk pochopit. Je zde např. několik různých firem, které od nás odebírají odpadový materiál a se kterými spolupracujeme, a poté několik firem, které se hlásí, že by chtěly spolupracovat místo těch původních. Roční výkazy se dělí na sběrný dvůr a zbytek města, svozy jsou různé pro sídliště u paneláků a pro rodinné domy, některé kontejnery nebo popelnice máme v nájmu a některé ne atd. A nad tím vším je samozřejmě dlouhodobý hlavní cíl – snížit produkci komunálního odpadu. Takže pokud bych měl vybrat jednu oblast, tak jsou to odpady.

Zmínil jsi, že byl ustanoven kulturní referent a správce veřejné zeleně. Co si pod novými pozicemi mají občané představit – v čem spočívá práce kulturního referenta a v čem správce veřejné zeleně?

V Hluku funguje cca 14 kulturních spolků a během roku máme spoustu akcí, které organizačně zajišťovala buď pokaždé jiná osoba, nebo několik osob najednou, avšak bez jasného rozdělení úkolů. Kulturní referent má za úkol organizovat kulturní dění v našem městě a být mým mediátorem pro komunikaci s jednotlivými soubory.

Obdobný případ je u veřejné zeleně. Chtěl jsem mít pro tuto oblast odborníka, nejlépe z Hluku, který se údržbě bude věnovat dlouhodobě a bude za tuto oblast zodpovědný. Lukáš Jankovych všechny tyto předpoklady splňuje.

Můžeš zhodnotit první měsíce v úřadu? Co Tě nadchlo, nebo naopak, co Tě překvapilo?

Od začátku jsem byl mile překvapen pracovním nasazením zaměstnanců obecního úřadu. Občas se mezi lidmi nesly řeči, jak to nebo ono nefunguje, ale nyní, po třech měsících dennodenní spolupráce, mohu konstatovat, že zaměstnanci pracují na sto procent a lidé by si jich měli vážít. Na nějaké velké překvapení ještě čekám.

Děkuji za rozhovor, Iveta Mátlová

Tříkrálová sbírka

Město Hluk a Farnost Hluk děkuje všem dárcům, koledníkům a organizátorům Tříkrálové sbírky, v rámci které se vybralo celkem 160 721 Kč a 5 Euro. Výtěžek byl předán Oblastní charitě Uherské Hradiště. Naše město se řadí na druhé místo do počtu skupinek – v letošním roce koledovalo 31 skupin – velké díky za obětavost.

Mezi obyvateli města Hluk najdeme přes 30 Dobrých andělů

Dobrym andělem se stává každý, kdo přispívá nadaci Dobrý anděl a prostřednictvím pravidelných finančních příspěvků tak pomáhá rodinám s dětmi, které zasáhla vážná nemoc. Díky těmto darům pak mohou jejich rodiče uhradit výdaje spojené s léčbou – například častou dopravu do nemocnice, doplatky léků, speciální stravu, zdravotnické pomůcky, rehabilitace a další potřebné terapie.

Dobří andělé pomáhají i u nás

„Celkově již dárči pomohli více než 6 218 rodinám, z Hluku pochází 5 z nich. Dárců, Dobrých andělů, u vás najdeme přes 30. Děkuje všem, kteří se rozhodli nezištně pomáhat druhým. Každý den vidíme, že i malý příspěvek pomůže a dokáže vykouzlit úsměv na tváři,“ vzkazuje čtenářům Petr Sýkora, spoluzakladatel nadace Dobrý anděl.

Naprostá transparentnost

Veškeré příspěvky dárců nadace Dobrý anděl odevzdává potřebným rodinám do posledního haléře, protože je její provoz hrazen ze soukromých zdrojů Petra Sýkory a dalších filantropů. Navíc každý dárců, který se zaregistruje na

www.dobryandel.cz, získává i přístup do svého Andělského účtu, kde vidí konkrétní příběhy rodin, kterým pomáhá. Aktuálně nadace každý měsíc přijme 100 nových žádostí o pomoc a celkem odesílá příspěvky více než 3 400 rodinám.

Petr Sýkora s rodinou, které pomáhají Dobří andělé

Fotoohlédnutí za plesovou sezónou

Letošní plesová sezóna byla opět hojná a rozmanitá. První ples uspořádali hlučtí myslivci. Po letech, kdy nemohli pro nedostatek místa v hlučké tvrzi uspokojit všechny tance chtivé, zorganizovali ples ve sportovní hale. Pokud měli obavy o průběh, mohou být nadmíru spokojeni. Dostatek místa, plný bar, bohatá tombola a střídající se kapely byly zárukou vydařeného mysliveckého plesu.

Druhým v pořadí bývá rodičovský ples, na kterém se tradičně představují žáci devátých tříd – konkrétně ti, kteří se chtějí naučit základní tance a vše předvést svým rodičům, prarodičům, známým a učitelskému sboru. A že se jim to letos povedlo, je nejen jejich zásluha, ale především paní Petry Prajzové, která se ujala choreografie, a spolu s Vendulou Markovou a Michaelou Jančovou to žáky naučily.

Krojový ples se konal tradičně v hlučké tvrzi. Návštěvníky, kterých bylo letos poskrovnu, čekala bohatá tombola. K tanci a poslechu se ve velkém sále střídaly dvě kapely – Šarovec a Cimbálová muzika Babica.

IMat

Foto: Lukáš Baroň

Informace z farnosti

Vážení čtenáři Hluckých novin,
opět vám přinášíme aktuální informace z naší farnosti.
Zejména vás chceme informovat o připravovaných
akcích a mších svatých.

V tomto období budou slouženy následující bohoslužby:

18. 4.		
Zelený čtvrtek	mše svatá	18.30
19. 4.		
Velký pátek	velkopáteční obřady	18.30
20. 4.		
Bílá sobota	otevřen Boží hrob	8.00 – 17.00
	mše svatá	20.00
21. 4.		
Velikonoční neděle	mše svaté	8.00 a 10.30
22. 4.		
Velikonoční pondělí	mše svaté	8.00 a 10.30

Dále připravujeme:

19. 5.		
1. svaté přijímání	mše svatá	10.30
24. 5.		
Noc kostelů		
31. 5.		
mše svatá u Panny Marie nad Hlukem		18.30
9. 6.		
pěší pouť za Hluk	mše svatá	15.00
na sv. Antoníněk		
23. 6.		
průvod Božího těla v Hluku	mše svatá	10.00

Z výše uvedených akcí bychom vám chtěli blíže představit Noc kostelů, která se v naší farnosti uskuteční asi poprvé.

Jedná se o akci, která probíhá ve všech kostelích v České republice, které se do celostátního projektu přihlásí. Smyslem je přiblížit návštěvníkům dění v kostele

a jeho zákulisí. V Hluku celý slavnostní večer zahájí dlouhé zvonění Slyšte, zvony, slyšte. Poté bude kostel zpřístupněn včetně míst, kam se jindy návštěvník běžně nedostane. Mimořádně bude možné navštívit ministrantskou sakristii, kde bude připravena výstava ornátů. Rovněž se naskytne příležitost podívat se na kůr, do prostor užívaných varhaníky (kde zjistíte, jaké je tajemství pana varhaníka). V rámci připravované noci nabídneme možnost posedět si ve farní kavárně, kde určitě zažijete spoustu zajímavého. Přijďte se podívat, bude to stát za to – jste srdečně zváni.

Ohlédnutí za Vánocemi

V době adventní se již tradičně pořádá Misijní jarmark. Děti z Misijního klubka vyrobily pěkné drobnosti, které se nabízely za dobrovolný příspěvek. Dárky vyráběly i děti po sobotních rorátech a připojily se i děti ze základní školy, pod vedením šikovných a ochotných paní učitelek. Maminky a babičky upekly sladké dobroty. Na letošním jarmarku byl pro děti připravený čaj a pro dospělé svařák.

Děkujeme všem, kdo nás podpořil různými sponzorskými dary, a i vám, kteří jste svou štedrostí přispěli do pokladničky. Výtěžek z jarmarku byl obdivuhodných 24 000 Kč. Tyto peníze budou použity pro děti z rozvojových zemí, např. Filipín, Keni nebo Bangladéše.

V čase vánočním nás čekala ještě jedna milá akce. Navštěvovali jsme nemocné a starší farníky. Letos chodilo pět skupinek. Děti z Misijního klubka, schola, mládež, biřmovanci a dobrovolníci. Zazpívali jsme koledy, popřáli do nového roku zdraví a Boží požehnání a rozdávali jsme sladkosti přinesené k jesličkám.

Radost ze setkání byla upřímná a nechyběly úsměvy i slzy dojetí.

Chtěli bychom poděkovat všem koledníkům, kteří obětovali svůj volný čas a i za nepříznivého počasí rozdávali radost našim farníkům.

Bohu díky za tyto akce.

Text: AP, Foto: Lukáš Baroň

Josef Lekeš jubilující

Josef Lekeš je v současnosti jeden z nejstarších občanů města a dožívá se úctyhodných pětadevadesát let. Říkáte si, to je dlouhá doba, za takovou dobu se toho muselo tolik stát! A já se teď pokusím tento příběh převyprávět tak, aby nebyl moc dlouhý a nudný.

Tak tedy, Josef Lekeš se narodil 17. března roku 1924 v domě číslo 709 ve Hřbitovní ulici. Dětství prožil v idylické i těžké době první republiky. V první třídě ještě psal kamínkem na břidlicovou tabulku a úkoly dost možná psal u petrolejové lampy.

Od páté třídy nastoupil na arcibiskupské gymnázium do Kroměříže, protože jeho maminka si přála, aby se stal knězem. Ovšem pro malého chlapce ze Slovácka byl přísný přístup semináře nepředstavitelný, a tak po roce přestoupil na reálné gymnázium do Uherského Brodu.

Do Brodu v té době jezdil jeden autobus týdně, což znamenalo jediné: bude se muset dopravit jinak. Jako dopravní prostředek si tehdy zvolil kolo, v zimě lyže. My si to dnes dokážeme jen těžko představit, tehdy to ale jinak nešlo.

7. března léta Páně 1944 nastoupil do transportního vlaku, který jej odvezl na nucené práce do německého města Zschopau nedaleko Chemnitzu. Práce to byla těžká, od pondělí do soboty, od šesti do šesti.

Po válce nastoupil na VUT v Brně, kde vystudoval letecký obor a při studiu se věnoval sportovnímu létání.

Roku 1949 se poprvé oženil. Se ženou Drahomilou se poté přestěhovali do Vysokých Popovic u Brna.

Na začátku 50. let začal učit na Vysoké škole technické v Brně, která se v roce 1951 přejmenovala na Vojenskou technickou akademii (dnes Univerzita obrany). Učil na zahraniční fakultě, díky čemuž se pracovníně podíval po světě, hlavně do Egypta, Sýrie a Afghánistánu.

Roku 1975 ztratil po těžké nemoci svou ženu. Samota ho táhla čím dál víc do rodného Hluku. Tou dobou se seznámil s paní Marií Buncmanovou, kmotrou její maminky. O dva roky později se konečně vzali.

Přestěhovali se do Brna. Mamka (Jana Mahdalová rozená Hrdinová) a strýc (Marek Hrdina) spolu s Michalem a Janou Hrubými tam jezdili na prázdniny a poznávali s kmotrou a strýčkem krásy moravské metropole.

Strýc, coby velký cestovatel, naplánoval pro kmotru a Hrdinovy zájezd po Maďarsku a NDR. Po revoluci, když se otevřely hranice, vzal kmotru nejdřív do Německa, Rakouska a Egypta. Strýc s ním byl v Sýrii a pro celou rodinu uspořádal zájezd do Říma a Paříže.

V osmdesáti letech si pořídil mobil a počítač a až do nedávna byl aktivním uživatelem Facebooku. Do 93 let taktéž řídil auto.

I přes zdravotní problémy, které ho na začátku letošního roku potkaly, má pořád neuvěřitelnou chuť do života.

Za celou rodinu přeji do dalších let všechno dobré a doufám, že za pět let společně oslavíme kulatou stovku!

Anna Mahdalová

K blahopřání se připojuji také já spolu se všemi čtenáři Hluckých novin. Pan Lekeš dlouhá léta přispívá svými články do novin, s čtenáři se dělí o své vzpomínky, zaznamenává vlastní životní události, na jejichž pozadí nás seznamuje s důležitými mezníky naší národní historie. Ne vždy byla jeho životní cesta přímá, musel překonávat různá úskalí, která jej naučila žít plnohodnotně a skromně. Se svou druhou ženou, paní Marií Lekešovou, proslavili Hluk daleko za jeho hranicemi. Jejich kuchařka se stala nejčtenější a nejprodávanější knihou nejenom v Hluku. Kromě chutí probudili u mnoha lidí zvědavost o regionální historii. Troufám si tvrdit, že to byli právě manželé Lekešovi, kteří spustili lavinu tradičního vaření – oni první poukázali na moudrost našich pradědů, jež žili a pracovali v souladu s přírodou a ctili výroční a lidové obyčeje.

Pane Lekeši, k Vašemu životnímu jubileu Vám přeji pevné zdraví a Boží požehnání.

Iveta Mátllová

Městská knihovna

Městská knihovna Hluk
srdečně zve na besedu
s přírodním stravním radním Markem Smetanou

JEST, JAK SA PATŘÍ

na téma „Obecné pojednání o věcech stravních“

- ✓ pňohodnotné stravování
- ✓ tradiční postupy přípravy pokrmů
- ✓ šetrné zemědělství
- ✓ vliv stravy dle čínské medicíny
- ✓ kterak v době postní nebyť zlostní
- ✓ jaké vejca nachystat na Velikonocce a další...

ve čtvrtek 28. 3. 2019 od 17:00
v malém sále hlucké tvrze

Městská knihovna zve všechny na přednášku o stravování s panem Markem Smetanou, který na naši otázku, jak jej máme představit, zaslal pár řádků. Tak tedy na koho a co se můžete těšit?

Co dává mně smysl aj odpovědi na otázky stravní, a proto sa mně to lúbí?

Když východní nauka s místní tradicí a novodobú vědú sa sklúbí.

Však leckdy sa to přičí a vyznat sa v tom nelze snadně, roto ověřuju dané teorie praktickýma pokusama na mně.

Přednášám o tem, čemu věřím, leč vím, že pro vás ani pro mňa to nemosí byt dycky pravda, kdo vydá sa na cestu, pozná sám sebe, byt třeba až za deset rokú či třeba už za dva.

BIOLOGICKÉ JARO JE TU!

Biologické jaro už začíná a tuhú zimu střídá. Svěží kdo chce-li byt, k jarní očistě nech sa přidá. Černá zem teplem slunečním brzo přijme barvy zelené. My pažitkú a řeřichú nahradme mastné, tučné, smažené.

Popeleční středú začíná významné období postní, žel dnes nejsme téjto zvyklosti, jak dřív ludé, věrnostní. Dřív přirozeně bývaly zásoby ve špajzce od února tenčí a tělo aj bez stravy včil zahřeje sa přibývajícím teplem zvenčí.

Správně nastavený půst má vlivy prospěšné, leč myslím, že 40 dní o vodě, není doporučení obecné. Zajisté půst vede k lehkosti těla a duchovnímu růstu, Však předně uvažme, zda naše trávení nepřipomíná hejno chrústú?

Spíš než stravú zasycení, sú dnes mnozí zanesení. Balastu mnoho, však živin málo, než přistúpit k dlúhodobému půstu, hled', aby sa tělo stabilizovalo.

Pro také případy by bylo do Velikonoc blažené, vynechat pečivo, uzeniny a všecko bílým cukrem slazené. Aj tavené a tvrdé sýry včil omezit na nulové minimum, aj vše smažené a co alkohol? Nedáš ani do čaju rum!

Dá sa sladit přírodně a z pečiva sú výborné kváskové chleby. Tvaroh, bílý jogurt, vajíčko, ryby či libové maso dle potřeby. Strava živí neenom tělo, ale aj mysl. Meněj postačí těm, co našli v životě smysl.

Kdo sa chce vydat na pravý půst vícedenní enom o vodě, měl by aj fyzicky zvolnit a myšlenky mět játku v pohodě. S vědomím, že dovčílka sa vyživováł, jak sa patří, a že zásoby živin mu vydržíj na týdeň, dva, aj na tři.

Však kdo myslí, že pro něho toto zatým není, nech vyzkúšá si určité aspoň půst jednodenní. Nech vychutná si místo jídla prokrúčání v břuchu, na druhý den svěžest cítit na těle aj duchu!

JJSP
Marek Smetana

Těšíme se na jaro

multiboard. Děti zde plní různé úkoly. Spoustě dětí pomohl také s rozvojem grafomotoriky, u jiných jsme díky němu probudily zájem o kresbu. Odměnou je, když si děti mohou nakreslený obrázek odnést domů vytištěný.

V pátek 8. 3. začal pro děti ze 4. a 5. třídy předplavecký výcvik v CPA Delfín Uherský Brod.

V pondělí 11. 3. nás se svým hudebním vystoupením navštívil pan Vojkůvka.

Od prvních teplejších dnů se těšíme, až s dětmi přivítáme jaro. Ale o tom zase příště.

Lenka Prachařová

Stejně jako jsme se těšili na Vánoce, tak jsme s napětím očekávali příchod Tří králů, kteří k nám do mateřské školy přišli 7. ledna. Dětem se nejen představili, ale také si s nimi zazpívali.

Hned v úterý 8. 1. jsme se vydali na výstavu betlémů pana Kupce.

Ve čtvrtek 10. 1. jsme pro změnu navštívili kostel sv. Vavřince a prohlédli si nejen betlém, ale také krásnou výzdobu.

Z čeho mají děti stejně velkou radost, jako jsou Vánoce a dárky, je sníh. Toho si letos užily opravdu hodně. Na zahradě MŠ uválely nespočet sněhových koulí, ze kterých společnými silami tvořily sněhuláky.

V úterý 29. 1. nás navštívil kouzelník. Děti očarovaly nejen jeho kouzelné triky, ale hlavně zvířátka, která vykouzli.

V úterý 12. 2. začal kroužek Tenis v MŠ pod vedením paní trenérky Ing. Bc. Aleny Štefaníkové.

Ve středu 13. 2. k nám opět zavítala Mgr. Chudobová, garantka logopedické péče v naší MŠ.

V týdnu od 18. 2. jsme si užívali kostýmy, veselé hry a zábavu. V úterý 19. 2. proběhl karneval, ale v převlecích mohly být děti celý týden. Dalším zpestřením tohoto týdne bylo vystoupení kejklíře Vlasty, který k nám přijel ve čtvrtek 21. 2.

V sobotu 2. 3. přivítaly nově narozené spoluobčanky také děti z naší školky.

Ve středu 6. 3. k nám se svým kouzelnickým vystoupením zavítal Tomáš Šulaj, herec Slováckého divadla.

Jak to vypadá v první třídě a jak se prvňáčkům daří, jsme se šli podívat s dětmi ze 4. a 5. třídy ve čtvrtek 7. 3. Návštěvu jsme si opět velmi užili a naši předškoláci se moc těší, až usednou do školních lavic. V současné době se již pilně připravují na zápis a úspěšný vstup do základní školy.

Ve výchovně-vzdělávací činnosti nám velmi pomáhá také

Aktuálně ze ZUŠ

V letošním roce navštěvuje Základní uměleckou školu Uherský Ostroh – pobočku Hluk 113 žáků, kteří studují výhradně hudební obor. V Hluku jsou zastoupeny následující nástroje: housle, viola, violoncello, kontrabas, klavír, keyboard, zobcová a příčná flétna, klarinet, saxofon, kytara, cimbál a akordeon. Mimo individuální výuku mohou žáci navštěvovat cimbálovou muziku při ZUŠ, pěvecký sbor, dechový soubor a Kapelu s.r.o.

Talentovaní a pilní žáci svůj um poměřují na soutěžích vyhlašovaných uměleckými školami. V letošním roce se hlucká pobočka v únoru zúčastnila okresní soutěže v komorní hře se souborem dechových nástrojů pod

vedením Františka Říhy a získala 1. místo. Soubor dechových nástrojů ve složení: Natálie Bartysová (příčná flétna), Ondřej Hanus (saxofon), Daniel Borýsek (saxofon), Dalibor Králík (saxofon), Pavel Kremr (saxofon), Václav Radoch (klarinet) a Martin Říha (klarinet) postoupil do krajského kola, které se uskuteční 19. března.

V dubnu pořádá hlucká ZUŠ okresní kolo soutěže EKN (elektronické klávesové nástroje), kde ji bude reprezentovat 5 žáků.

Nebylo by v Hluku akce, které by se neúčastnili žáci nebo pedagogové. Není tomu jinak ani v letošním roce. Můžeme si je přijít poslechnout na přehlídku dětských cimbálových muzik Hlucky bombóz, žáci zahrají také na jarním koncertě i velikonočním jarmarku ZŠ. Na památkových domcích doprovodí tradiční tvořivé odpoledne Malované vajíčko na červené šňůrce, košť slivovice a nově také Noc kostelů. Dále se můžeme těšit na absolventský koncert a červnový Den hudby.

IMat

Malované vajíčko na červené šňůrce

**Zveme Vás v neděli 14.4.2019
ve 14 hodin, na památkové domky
na Rajčovní v Hluku.**

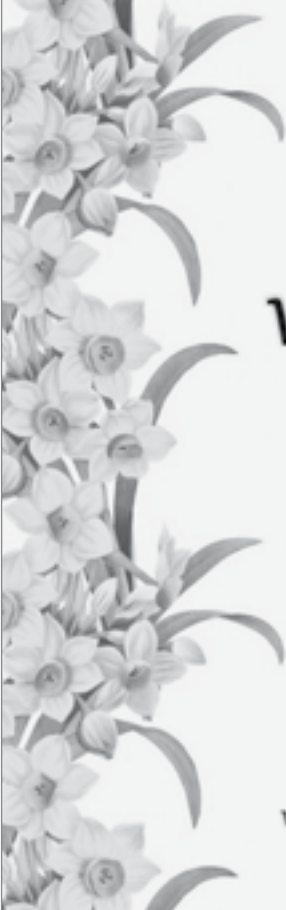
Společně s námi si můžete uplést žilu,
vymalovat kraslice a zhotovit si tradiční
velikonoční výrobky.

**Vystoupí DFS Košuláček a
DFS Hluboček**

Vstup zdarma

www.mestohluk.cz
www.dolnacko.cz

ZŠ Hluk

Vás srdečně zve na

VELIKONOČNÍ JARMARK

11.4.2019
na tvrzi

Těšit se můžete na
vystoupení žáků ZŠ Hluk.

Ze života skautů

Je 22. února a já píšu tento článek. Je to den, kdy skauti a skautky na celém světě slaví mezinárodní svátek přátelství, kterému říkají Den sesterství/zamyšlení. Tento den nebyl vybrán náhodou, v tento den se narodili oba dva zakladatelé světového skautingu: Robert Baden-Powell a jeho manželka Olave Baden-Powell. On se ženil v 55 letech, ona se za něj vdávala ve 23 letech. Velká, oddaná láska a služba světu, mladým lidem. První oficiální oslava tohoto svátku se konala již v roce 1927. V tento den na sebe skauti a skautky myslí, posílají si pohlednice a také organizují charitativní sbírky či pomáhají tam, kde je potřeba. Nejen v tento svátek konáme dobro, ale snažíme se po celý rok, jak nás směřuje skautský denní příkaz. Vzorem nám jsou jistě tito skautští manželé, jejichž život se odehrával v oddanosti ideálů, ale také v povinnosti svého životního stavu, skrze který přijímali to, co jich utvářelo – rodina, služba, svět, mladí lidé... Jejich

život vystavili na skutku lásky a věrnosti, aby i druzí mohli zakusit Dobro v jeho velkorysosti a šíři. A tak jsme i my, po jejich vzoru, v naší realitě nelenili. V prosinci náš oddíl má dosti činností a jednou z nich je také služba roznášení Betlémského světla. V hojném počtu bratrů a sester z oddílu jsme ve dnech 23. a 24. prosince přinesli Betlémské světlo snad do všech hluckých domovů a rovněž farnosti. V lednu jsme se již poněkolkáté zúčastnili Tříkrálové sbírky. V sobotu 5. ledna jsme na sebe oblékli naše tříkrálové oblečení a vydali se do určené ulice koledovat pro chudé a potřebné na charitní dílo České republiky. Počasí bylo všelijaké, ale to nám nevadilo. Pro nás samotné bylo ohromující, jak se naše úsměvy nikde nezarazily, naše rty nezamrzly a stále radostně zpívaly. Na konci ledna jsme uspořádali pro děti a rodiče

z našeho města tradiční karneval. Tentokrát jsme si zahráli na čarodějnou školu. Děti i rodičů přišlo poměrně dost. V sále bylo stále vesele rušno, hemžilo se to tam všelijakými pohádkovými postavami, akčními hrdiny. Pro děti jsme měli nachystáno několik tematických her, které měly děti vyučit čarodějnému řemeslu. Děti doprovázely čarodějnice, které také usilovaly o to, aby dostaly dobré školní vysvědčení. Kromě her jsme si s dětmi pořádně zatančili a měli jsme pro ně nachystánu tombolu. Ty dvě hodiny, které jsme s dětmi strávili, byly moc hezké. Člověk pochopí, k čemu tu na zemi byl stvořen. Děkujeme všem, kteří přišli a společně utvořili hezkou atmosféru. Velké poděkování patří také těm, kteří se jakkoliv (pomohli, darovali tombolu...) zapojili do karnevalového dění.

Na přelomu ledna a února (2. únor) se náš oddíl zúčastnil zimního skautského závodu zvaný Rikitanův memoriál.

Letos to byl 29. ročník. Náš oddíl vyslal tři startovní hlídky, dvojice, které se velmi dobře probojovaly všemi závodními disciplínami. Tento závod se odehrává v krásném prostředí Chřibů. Závodníci mají prokázat znalosti i dovednosti, které se ve své družině během roku naučili. Na tomto závodě nejde o to být první, být nejlepší, ale hrát fér, snažit se. Závodu se zúčastnilo celkem 70 hlídek (dvojic), které si vyzkoušely různé disciplíny ze skautské praxe: morseovka, rozdělování ohně, test ze zdravotvědy, přírody, odhad, šplh. Možná výčet disciplín jakoby působil zaostale, ale věřte, že vše je pro dnešní děti hodně potřebné. Morseovka učí přemýšlet, hýbat se je potřeba, mít něco dobrého v hlavě, vyznat se atd. Počasí bylo krásné, atmosféra radostná, soutěživá, fér. Ocenil se každý, kdo přijel, kdo se snažil něco prokázat.

Kromě samotného závodu všechny lákal rozbředlý sníh a tak nám po celý den vesele létaly nad hlavami koule sněhu, ozýval se smích... To vše k tomuto závodu patří. Skautské dvojice z našeho oddílu (Šimon Guryča, Ondřej Kadček, Michaela Sedláčková, Natálie Večeřová, Ondřej Sedláček, Denisa Šupáková) obsadily tato místa: 4. místo, 5. místo a 9. místo. Všem velmi gratulujeme. Je to opravdu úspěch.

Možná jste také poslední dny zavnímali, jako by se jaro pomalu přibližovalo a občas nenápadně zaťukalo na okna i dveře našich domovů. My skauti se na jaro těšíme, protože již zase něco chystáme. Letošní zima, která pomalu odchází, byla v našem oddíle bohatá na prožitky i zážitky. A nejen to. Vždycky je to skvělejší, když tohle s někým společně sdílíte.

Jitka Bartošová

Tančírna

29. ledna se na tvrzi uskutečnila první Tančírna pod vedením tanečního mistra Jiřího Herůdka.

V tříhodinovém bloku si začínající i pokročilí tanečníci mohli vyzkoušet tance typu polka, valčík,

waltz, blues, jive, cha – cha, salza a rumba.

Akce se setkala s příznivým ohlasem, takže se připravuje její podzimní repríza.

HJ

Vítání nového roku 2019, seniorský ples a fašankové veselí

Jak ten čas rychle běží, tomu snad málo kdo z nás věří. Není to tak dávno, kdy jsme obrátili poslední list v kalendáři, a byl před námi nový rok. Přesto bych se ještě ráda vrátila do posledního dne již minulého roku.

Hlučtí senioři se opět sešli na tvrzi, aby společně přivítali nový rok 2019. K dobré náladě nám k tanci i poslechu hrál na harmoniku pan muzikant Josef Hlucký. Dobrá nálada se nesla celým sálem až do chvíle, kdy hodiny začaly neúprosně odbíjet poslední vteřiny roku starého. Sál utichl. Po posledním úderu hodin se sálem nesla ta nejjasnější melodie, kterou nemůže nikdo a nic nahradit. Za zpěvu všech přítomných se nesla sálem naše nádherná hymna „Kde domov můj“. Je to odkaz našich předků a je to náš odkaz těm, kteří tady budou po nás vítat každý další nový rok.

Hymna dozněla, zacinkaly sklenice a my jsme vítali první den nového roku 2019. V tom okamžiku se jistě každému z nás honily hlavou myšlenky, co nám přinese rok nastávající. Společná a srdečná přání se nesla celým sálem. V první řadě to bylo zdraví, štěstí a radost z každého nového dne, kdy uvidíme své blízké, uvidíme svítit slunce a třeba se radovat i z deště, který přinese blahodárnou vláhu přírodě. To vše přejeme taky všem lidem dobré vůle a všem příznivcům, kteří navštěvují naše oblíbené besedy.

Zimní období je časem plesů a různých radovánek. Seniorský výbor se pečlivě připravoval na již v pořadí jedenáctý ples, aby se naši hosté a příznivci dobře pobavili a s chutí si i zatancovali.

Přišel den 5. únor 2019 a to byl termín plesu. Znovu jsme se sešli, na své neduhy na chvíli zapomněli a na mládí zavzpomínali. Říkají nám pamětníci, nebo i staří sklerotici, ale nám to neubírá na chuti do organizování naší činnosti.

Plesový sál byl velmi pěkně vyzdobený, stoly pod pódiem se prohýbaly pod velkou tombolou, za kterou vyjadřujeme srdečné poděkování sponzorům a všem, co nám přispěli a dárek přinesli. O zahájení plesu se postaral náš šéf Lojza Omelka, který všechny přivítal a dobrou náladu jim popřál. S kulturním programem vystoupili mladí tanečníci a na parketu nám zatančili několik tanečních kreačí. Jejich vystoupení bylo odměněno bouřlivým potleskem. Tomuto

mladému páru z klubu Rokaso přejeme do další činnosti hodně úspěchů. S programem vystoupil i folklorní soubor Okluky se svým tancem a zpěvem nás rovněž všechny mile potěšil.

K tanci pak vyhrávala dechová hudba Pohoda pod vedením pana Ing. Jana Šimčíka, kterého jsme přivítali a do seniorského spolku zařadili. Tímto bych mu ráda vyjádřila poděkování za 24 roků vedení města Hluku převážně jako starosty a místostarosty. Přejeme mu, ať si užívá zaslouženého důchodu, ať mu zdraví slouží a křídlovka ať mu dobře tróubí.

Máme i v tuto dobu jubilanty, mezi něž patří náš bývalý král, pan Konečný. Oto, co Ti přát, když máš teprve pětadesát? Není to chyba v kalendáři, ale Tobě stále v oku jiskra září. Svého životního jubilea se dožívají i paní Jiřka Šuránková a paní Anička Konečná. Obě už je osmdesátka ozdobila. Bohu díky za ty dary a za dobré nápady. Ochotně se o kulturu postaraly, aby každá beseda výborná byla a všechny hosty vždy potěšila.

Sólo muzikanti zahráli, jubilantům popřáli a na parket je k tanci vyzvali. Svým vystoupením nás překvapil jubilant, tanečník Ota, a to cifrováním. Potvrdilo se, že je to ještě mládí, když v oku jiskra stále září. Jubilantům přejeme z celého srdce pevné zdraví, štěstí a Boží pomoc a ochrana ať je provází do dalších let života.

Čas plesu se naplnil a přišel prodej losů. Tombola obsahovala přes 160 darů. Každý z účastníků, dle osobního štěstí, si odnesl svoji výhru. Všechno má ale začátek i konec. Tak tomu bylo i na našem plesu.

Všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zasloužili o zdárný průběh plesu, patří srdečné poděkování.

Březnová beseda se nesla v duchu fašankového veselí. A bylo to opravdu veselé – tančily se i pod šable. Kdo by si ale myslel, že tančili muži, mýlil se. Tento tradiční fašankový tanec bravurně zvládly ženy. Za jejich výkon jim náleží patřičné poděkování a hlavně obdiv. Jak je vidno, senioři se umí bavit. Můžete se přijít přesvědčit na další seniorské setkání, které se uskuteční 9. dubna 2019 v 19.00 na hlucké tvrzi a ponese se v duchu „Tak jde čas“.

Všichni jste srdečně zváni a těšíme se na vaši návštěvu.

Za výbor: Emilie Morozová, Foto: Josef Kotačka

U nás v pravěku – nová hra divadla Bumbác pro dospělé

Nechce se ani věřit, že je to již dva roky, co nás hlučí ochotníci z divadla Bumbác bavili úspěšnou hrou Škola základ života, v níž si zahráli dětsí herci spolu s dospělými.

Po dvou letech se můžeme opět těšit na ochotníky, tentokrát však v podání pouze dospělých herců. I když část dětských herců se přece jenom ve hře mihne, jak avizuje režisérka Hanka Jackivová.

U nás v pravěku, tak se jmenuje hra, jejíž premiéru zhlédne hlucká veřejnost v pátek 7. června a reprízu v neděli 9. června v městském kině.

Kdo čeká divadelní adaptaci známé knihy nebo filmu, nedočká se, bude však mile překvapen. Po několika úspěšných úpravách filmů chtěla režisérka zkusit něco jiného, nového. Hercům proto předložila pouze základní kostru jedné hry, na kterou před lety narazila. Každý z herců přišel s nápadem a vtipem, o které hru obohatil. Konečná verze je tedy dílem celého souboru a odráží dvojsmyslný, lechtivými vtipy protkaný svět dospělých. Nová hra se proto právem řadí do kategorie představení určených pouze dospělému divákovi. Nápaditost každého z herců je ve hře znát. Měla jsem možnost nahlédnout na jednu ze zkoušek, kde to hýřilo humorem a vtipnými tanečními kreacemi. Nebudu ale více prozrazovat... Snad jen bych chtěla předem upozornit na všechny, kteří divadelníkům pomohli a kterým by chtěla režisérka poděkovat: Kulisy ochotně vyrobili pan Jaroslav Žandovský a Miroslav Šuránek, výtvarně je dotvořily Martina Borýsková a Katarína Šimčíková. Šití kostýmů se opět ujala Marie Pekarovičová. O zvuk se stará Honza Mitáček, osvětlení a zvukové efekty zajišťuje Štěpán Mitáček. Andrea Machalová

bude dbát o vizáž herců. Poděkování náleží i městu Hluk za podporu, zejména finanční.

V představení je užito mnoho rekvizit, které jsou jakousi sběratelskou vášní celého divadelního souboru – s velkou chutí je přinášeli sami herci a že mají bohatou fantazii, se můžete přijít sami přesvědčit na premiéru. Jste srdečně zváni.

Iveta Mátllová

divadelní tlupa
BUMBÁC

Vás srdečně zve na divadelní hru
U NÁS V PRAVĚKU

7.června v 19.00 hod.
9.června v 18.00 hod.
v hluckém kině

vstupné 100,- Kč předprodej vstupenek v ICM

Lov srnce v Hlubočku

Hluboček je zhruba pětisethektarový lesní porost poblíž městečka Hluk. Hlučané jej odjakživa nazývají Hájem a pro mnoho generací je to místo téměř posvátné z hlediska přírodních vzácností a historie kraje.

Téměř ve středu Háje na hlavní lesní cestě směrem na Míkovice se nachází zděná budova zvaná Kamenná buda. Obyvatelé blízkých vesnic ji nazývají Hlucká buda, čímž dávají najevo, komu patří.

Háj a potok Okluky byl pomyslným rájem a dějištěm všech našich klukovských výprav a her. Kamenná buda byla pro nás kluky něco jako tajemný hrad v Karpatech a zde naše výpravy končily. Marrně jsme se snažili zjistit, co je uvnitř. Dveře byly opacéřované plechem a malým okýnkem nebylo nic vidět. To vše jen dráždilo naši klukovskou fantazii.

Podle pamětníka hajného Mařáka buda byla postavena na počátku minulého století. Les tehdy patřil knížeti a buda sloužila jako úkryt před špatným počasím hajným a dřevorubcům. Uvnitř bylo skromné vybavení, které tvořila dřevěná palanda na ležení, malý stoleček, židle a kamínka. Kolem budy byla volná plocha vyznačená uměle vysazenými smrčky. Byl zde uměle zasazen velký pískovcový kámen s latinským nápisem, už notně smazaný časem. Buda sloužila, a dodnes slouží, jako nepřehlédnutelný orientační bod pro celý Háj. Zde zpravidla končily výlety a klukovské výpravy. Po necelém kilometru cesty les končí a následují míkovické sady, přijít až tam by kazilo pocit „nekonečnosti hluckého Háje“. Buda byla pro hlucké návštěvníky něco jako vrchol hory nebo cíl cesty. Nesčetněkrát jsem zde byl, ale z jiných důvodů než naposled v roce 1957, to se zde konal „letní výlet pro veřejnost s hudbou a tancem“.

V tomto roce jsem ukončil studium na jedenáctiletce

a nechtěně jsem musel z Hluku odejít do světa. S hluckým Hájem jsem se nestačil ani rozloučit a často jsem vzpomínal na chvíle zde prožité i ve snech.

Uplynulo čtyřicet let a já se dostal do Háje za velmi příjemných okolností, což ve mně vzbudilo mnoho vzpomínek z minulosti.

Hluboček se dostal do vlastnictví Lesů České republiky – Lesní správy Luhačovice. Za dobrou spolupráci s Lesní správou Luhačovice jsem dostal povolenku na lov srnce v Hlubočku. Navíc lesní správce mně nabídl osobní doprovod a ubytování v „Kamené budě“. Takovou povolenku bych neměnil ani za lov jelena na Vláře. O ulovení srnce ani tak nešlo, jako o možnost lovit v místech svých dětských a mladistvých snů.

Počátkem září za kouzelného počasí zvané „babí léto“ jsme spolu s lesním správcem Josefem vyrazili na Kamennou buda v Hlubočku. Z hlucké strany v tu dobu nebyla příjezdná cesta k budě, tak jsme museli přijet z míkovské strany. V Míkovcích měl malou hospůdku můj bratr, což byl důvod jej pozdravit a trochu se občerstvit. Svým oblečením jsme na sebe upozornili místní hosty, kteří se zvědavě dotazovali, kam jedeme lovit a co to bude. Bratr je ochotně informoval, že jedem do Hlubočku na srnce. Věděli, že pro místní myslivce byl Hluboček tabu, tak se nás dotazovali, kdo nám to povolil. Úplně je vyvedla z míry odpověď jim neznámého správce Josefa, když sebevědomě prohlásil: „Já jsem to povolil.“

Přijeli jsme autem až k budě a já „se sevřeným srdcem“ očekával, jaké to bude uvnitř. Byl jsem mile překvapen pořádkem a trochu zklamán. Buda v havarijním stavu si za údržbu pronajali hlučtí skauti a vzorně upravený vnitřek budy byl ve stylu skautů a jejich trofejí. Místnost byla upravena společensky a v podkroví byla ložnice pro více osob. Skauti

búdu dle potřeb uvolňovali lovcům Lesní správy a jedenkrát za rok při zaječím honu jim udělali táborák u budy s bohatým občerstvením. Ještě v devadesátých letech se tam lovalo ročně kolem sta zajíců a nějaká liška. Na hon chodili pozvaní hosté správy a důchodci, lesníci, jako byl hajný Mařák, Ing. Pištěk, a další vzácné osobnosti.

Vybalili jsme zavazadla, porozhlíželi jsme se kolem budy a byl čas jít na první čekanou. Já jsem se vydal na východ směrem k Vlčnovu a správce Josef opačným směrem ke kukuřici podívat se po prasatech.

Podle popisu v terénu jsem snadno našel novou kazatelnu. Usadil jsem se v ní jak „pan farář“ a nabitou pušku jsem postavil do kouta a dalekohledem jsem si prohlížel s nepopsatelnou blažeností v duši známá místa. V hlavě se mě rozmotávaly vzpomínky jako děj nějakého moc sentimentálního filmu.

Pohlédl jsem k jižnímu okraji lesa, kde se nacházel malý ovocný sad zvaný Včelín. Zde jsem poprvé vstoupil v šesti letech s tatínkem do hluckého Háje.

Po cestě vyžínění jsme se napili z pověstné včelínské studánky, to byla dobrota. Prošli jsme kolem starého stromu – oskoruše, ze kterého nám tetička Straňáková dávala sladké hniličky podobné hruškám. Pokračovali jsme řídkým pařezinovým porostem směrem k Prašnicám. Brali jsme jen pravé hříby, kuřátka (správně lišky obecné) a janky, kozáky habrové). Tatínek mě nechal najít první hřib, to jsem poprvé v hrudi pocítil takové to „lovecké štěstí“, jako později při lovu prvního srnce či jelena. Hub bylo v lese hodně a tak jsme brzy šli domů s plným košíkem. Cestou jsme potkali pro mě dva osudové muže, pana lesního správce Veselého a hajného Jelénka. Hajný Jelének byl jako vystřižený z Ladových obrázků a pan správce Veselý jako typický lesnický intelektuál. Tatínek se s nimi dobře znal, protože od nich kupoval nemalé množství dřeva pro svoji pekárnu.

V době studia na gymnáziu nás profesor biologie RNDr. Hubáček úkoloval při svých regionálních výzkumech přírody. Při plnění tohoto úkolu jsem požádal o pomoc pana správce Veselého a tak jsem poznal botanické klenoty Hlubočku: lilii zlatohlavou, medovník meduňkolistý, kosatec travolistý, ladoňku rakouskou, několik druhů vstavačů a další vzácnosti. Moje meditování trvalo až do úplné tmy. Z živých bytostí jsem spatřil několik zajíců a ze srnčí zvěře jsem neviděl ani chlup. Tak skončila první čekaná v Hlubočku, a já jsem měl z ní ten nejlepší pocit.

Večer jsme na lavičce před chatou bohatě povečeřeli při petrolejce a kolem půlnoci šli spát. Já jsem si ustlal dole na jedné ze dvou lavic a Josef šel spát do podkroví. Vylezl po žebříku pomalu nahoru, ale v momentě byl skokem dolů bez žebříku a zděšeně zařval: „Tam je obrovské hnízdo sršňů. „Tak jsme podkroví uzavřeli“ jak třináctou komnatu a Josef obsadil druhou lavici.

Ráno jsme šli na stejná místa na šoulačku a kromě zajíců jsme jinou zvěř neviděli. Začal jsem pochybovat o tom, jestli tu nějaké srnčí je, ale s průběhem lovu jsem byl spokojený. Odpoledne jsem opět šel na kazatelnu a zase mě přepadla ta trapná nostalgie. Vzpomněl jsem si na poslední návštěvu budy, když se tam konal ten „taneční výlet“. V té době jsem byl platonicky zamilovaný do spolužačky Aniny. Čekal jsem, že tam přijde, ale nepřišla. Přišla však druhá spolužačka Lída. Lída byla moc pěkná „děvčica“, ale na můj vkus trochu prostoreká a ráda si dělala posměšky z druhých. Na této akci se „ke mně

měla“ a udělala si ze mě doprovod, asi tam nebyl nikdo lepší. Měl jsem dvacet korun, tak jsem ji pozval na deci vína a tančili jsme spolu až do večerního osvětlení parketu. V tanci se začala na mě tlačit svým štíhlým pasem a já se bohužel neubráníl jistého vzrušení proti své vůli. Začal jsem se od ní z určitého studu odtahovat a ona znenadání pronesla: „Pojďme někde do tmy a zahřešíme si spolu.“ Já panic z nemanic jsem strnul hrůzou. Ne že bych si nepřál zbavit se toho zapíraného panictví, ale měl jsem strach z totálního zesměšnění, jak na to jít. V té době jsme oproti dnešním mladým nevěděli o praktikách sexu vůbec nic, pokud nás nějaká zkušenější děva nazapracovala.

Lída mě táhla do tmy na skládku dřeva, kde jsme se posadili. Vytáhla z kabelky krabičku cigaret značky „Lípa“ a zápalky a následně pronesla: „Konečně si zahřešíme. A v tom mně spadl kámen ze srdce. Spolu jsme vykouřili každý jednu cigaretu a to bylo vše. No chvála Pánu bohu že to tak dopadlo.

Po setmění jsem s pocitem určité radosti šel do budy za Josefem. Nechtěl mně věřit, že jsem opět nic ani neviděl. Josef s vážnou tváří pronesl: „Pokud nic neulovíme, tak budeme celé správy pro randu a budou mít připomínky, co jsme zde dělali.“ Zítřek byl poslední den lovu.

Ráno jsem se za tmy vydal na šoulačku bez jasného cíle. Za úplné tmy jsem se ocitl v mystickém místě, ve staroslovanském mohylníku nazývaném Krůžek. Je zde necelých sto hrobů z šestého až sedmého století, tedy doby pohanské, a moje fantazie začala fungovat na plné obrátky. Přiznám se, že věřím na myslivecké pověry a ctím je. Připíjím levou rukou, uznávám svatého Huberta jako patrona myslivců a tak podobně. Vím z vlastní zkušenosti, že většina myslivců je pověřčivá jak staré baby. Jsou to totiž příjemné pověry, kde například „šáhnout před lovem“, aby byla jistá trefa.

Nyní to bylo trochu jiné, v té tmě jsem cítil „genia loci“ – ducha místa. V noci jsem rád pobýval v lese, ale z těch mohyl na mě vyzařovala taková divná úzkost. Zde nepanoval Hubert, ale pohanští bohové a zdali ti mně svou přízní pomohou, jsem si nebyl jistý.

Najednou jako bych se probudil ze snu, vidím na horizontu okraj lesa a začíná svítat. Pozorně se dívám směrem k světlu a vidím silný kus srnčího. Jediný kus srnčího, co jsem viděl za tři dny lovu. Stojí tak na sedmdesát kroků a už o mně ví. Obeznavám co má na hlavě. Něco do výše slechů, podobající se více paruce než paroží.

Pozorně zamírím a střílím, ohlušující rána do ticha a kus po ráně odbíhá s hlasitým lámáním. Vše nasvědčovalo na zásah. Sedl jsem si jak probuzený ze snu a čekám. Za chvíli přiběhne udýchaný správce Josef a ptá se: „Leží?“ Odpovídám, že leží, ale nevím kde.

„A jaký je?“ Na druhou otázku odpovídám: „Zdá se, že moc dobrý.“

Jdeme na nástřel a je tam barva, po padesáti metrech nacházíme zhaslého srnce. Podle prvního odhadu to byl desetiletý vidlák s mimořádně silným parožím. Pociťuji hřejivé lovecké štěstí, na které do konce života nezapomenu.

Josef mně upřímně pogratuloval k mimořádně dobré trofeji a lovecká prestiž obou byla zachráněna. Před budou jsme udělali improvizovanou oslavu a do odpoledne se vyžívali klidem a pohodou lesního prostředí. V podvečer jsme odjeli spát domů. Ty lavice moc pohodlné na spaní nebyly.

František Libosvár

Zastavilo se srdce, klesly ty pracovitě ruce.

Dne 10. ledna 2019 jsme vzpomněli 17 let od úmrtí naší maminky, **paní Anny Štefaníkové**. Za vzpomínku děkují dcery a snacha s rodinami.

Dne 23. ledna 2019 jsme vzpomněli 2. smutné výročí úmrtí **pana Robina Zvozila**. S láskou vzpomínají manželka se synem, dcera, rodiče a bratr s rodinou.

V životě jsou chvíle, se kterými se člověk nikdy nesmíří.

Dne 12. února 2019 jsme vzpomněli 1. výročí úmrtí, kdy nečekaně zemřel můj manžel, tatínek a dědeček, **pan Jan Blaha**. S láskou stále vzpomínají manželka a synové s rodinami.

Kdo v srdci žije, neumírá.

Dne 6. dubna vzpomene 24. výročí úmrtí **pana Gustava Škorpíka**. Všem, kdo si vzpomene s námi, děkuje manželka Marie.

Dny, týdny, měsíce i léta plynou, ale nikdy nezacelí tu ránu bolestivou!

Dne 19. května vzpomene již 30. výročí, kdy nás po krátké zákeřné nemoci opustila v pouhých 38 letech **paní Jana Kuželová**. S láskou a s díky za vychování vzpomínají a všem, kdo ji znali, za tichou vzpomínku děkují děti, matka, manžel a sestry s celými rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka zůstává.

Dne 21. května vzpomene 10 let od úmrtí **pana Josefa Bartoše**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a dcery s rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka v našich srdcích žije dál.

Dne 3. dubna 2019 tomu bude 20 let, kdy nás navždy opustil náš tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Jan Janča**. S láskou vzpomínají a za vzpomínku děkují děti s rodinami.

Dne 16. dubna 2019 by se dožila naše maminka, babička a prababička, **paní Antonína Nemravová**, 100 let a v letošním roce taktéž vzpomene 9. výročí jejího úmrtí. S láskou vzpomínají děti se svými rodinami.

Dne 25. února 2019 by se dožila naše milá maminka, **paní Františka Malůšková**, 85 let. Děkujeme za tichou vzpomínku.

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 23. dubna 2019 vzpomene smutné 14. výročí úmrtí **pana Lubomíra Stojaspala** z Dolního Němčí. Stále vzpomínají matka, synové, manželka, sestra Alenka s rodinou. Všem, kteří vzpomene s námi, děkujeme.

Dne 9. března uplynul 1 rok, kdy nás opustil **pan František Pospíšek**. Za tichou vzpomínku děkují synové s rodinami.

Čas plyne, jen vzpomínky zůstávají.

Dne 16. dubna 2019 vzpomene 20. výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Jaroslava Janouška**, a 14. května 2019 vzpomene 10. výročí úmrtí naší maminky, babičky a prababičky, **paní Antoníny Janouškové**. Za tichou vzpomínku děkují dcery Jaroslava a Marie s rodinami.

Nic z toho dobrého a krásného cos učinil, se neztratí. Všechno zůstane.

Dne 9. března 2019 by se dožil 70 let náš manžel, tatínek, dědeček, **pan Josef Svítek**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka s celou rodinou.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka v našich srdcích stále žije.

Dne 12. března 2019 vzpomene 15. výročí úmrtí mého manžela, tatínka a dědečka, **pana Josefa Štefaníka**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a syn s rodinou.

Čas tiše plyne, vzpomínky zůstávají.
Dne 14. dubna 2019 vzpomeneme 26. výročí úmrtí **paní Antoníny Mitáčkové**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera Marie s rodinou a rodina Slavíkova.

Prázdná jsou místa, kde zazníval Tvůj hlas, však vzpomínka na Tebe zůstane navždy v nás.

Dne 21. dubna 2019 by se dožil 75 let **pan Vladimír Dominik**. 26. června 2019 vzpomeneme 25. výročí jeho úmrtí. Za vzpomínku děkuje rodina.

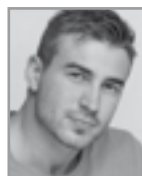

V měsíci březnu s láskou vzpomínáme 100. nedožitě narozeniny naší maminky **Emílie Prajzové** a 108. nedožitě narozeniny jejího manžela, našeho tatínka, **Josefa Prajzy**. Všem, kteří je znali, děkujeme za tichou vzpomínku. Dcery a synové s rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka na Tebe zůstává.

Dne 25. března 2019 vzpomeneme 5. smutné výročí, kdy nás opustila naše maminka, babička a prababička, **paní Jarmila Tarnoczyová**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera s manželem, syn a vnoučata s rodinami.

V životě jsou chvíle, se kterými se člověk nikdy nesmíří.

Dne 14. dubna 2019 vzpomeneme 1. smutné výročí úmrtí, kdy nám osud vzal našeho milovaného syna, bratra a vnuka, **Adama Křápka**. S láskou a s velkou bolestí vzpomínají rodiče, bratr s rodinou, babička a kamarádi.

Kdo Tě měl rád, nezapomene, kdo Tě znal, vzpomene.

Dne 27. března 2019 uplynulo 5 let od úmrtí mého manžela, tatínka a dědečka, **pana Petra Hejdy**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, dcera a syn s rodinami.

Dne 10. února 2019 jsme vzpomněli 2. výročí úmrtí a 5. března 2019 by se dožila 85 let naše maminka, babička a prababička, **paní Františka Pospíškové**. S láskou vzpomínají dcery Jarmila a Jindřiška s rodinami.

Čas plyne, jen vzpomínky zůstanou.

Dne 22. dubna 2019 si připomínáme nedožitých 100 let naší maminky, **paní Marie Dostálové**, a 16. března 2019 jsme vzpomněli 104. výročí úmrtí jejího manžela **Josefa Dostála**. Za tichou vzpomínku děkují dcera Marie s rodinou a syn František s rodinou.

Dne 14. března 2019 tomu bylo 15 let, co nás navždy opustil **pan Miloš Kupka**. 28. dubna 2019 by oslavil 65. narozeniny. Stále vzpomínají manželka Marie, dcera Lenka a syn Martin s rodinami.

Společenská kronika prosinec 2018 – únor 2019

Narození

Prosinec 2018

Karolína Vacková
David Studený

Leden 2019

Kristýna Krajíčková
Zoe Fusková
Floriana Lapčíková
Gabriela Kadlčková
Max Abrahánek

Únor

Karen Marie Král
Agáta Mančíková
Tobiáš Dula

Úmrtí

Prosinec 2018

Marie Ťoková
Jiří Papala
Ivan Mitáček
Anna Prachařová
Václav Dufka
Františka Malůšková

Úmrtí

Leden 2019

Miroslav Křivák
Libor Mahdal

Únor

Antonín Menšík
Jiřina Escherová

Sňatky

Únor

Filip Fibichr – Adéla Prachařová

Hlucké hospody a jejich hostinští – 1. část

Když pozoruji nynější stav hospod v Hluku, tak si vzpomenu na to, co mně povídali moji starší kamarádi z Hluku v hospodě na Obecním, když jsem byl ještě poměrně mladý. Oni byli totiž starší cca o 20 let, takže jejich vzpomínky na starý Hluk byly z těchto starších dob autentické a já si na to pamatuji dodnes. A na to, abych měl větší přehled o působení hospod v dřívější době, jsem navštívil Hlučany, kteří si ještě provoz v těchto hospodách pamatují. Ano, v Hluku bylo 8 hospod a všechny se i za bídy, která panovala, uživily. Chtěl bych se zamyslet nejen nad starými hospodami, ale přenést se i do doby po revoluci v roce 1989, kdy se v Hluku zakládaly občerstvení a hospůdky dost rychlým tempem.

Doba před rokem 1989

Ve vzpomínkách se budeme muset vrátit do doby I. republiky. Hluk byla zemědělská vesnice a peněz zde na rozdávání neměli ani ti bohatší. Přesto zajít si do hospody na pivečko, štampríku, zahrát si karty, nato se vždycky nějaké drobné našly. Celkem zde bylo 8 hospod. Na horním konci U Pivnických, na kopečku měli hospodu Krpalovi, potom na náměstí byla nejstarší hospoda na Obecním, o kousek dále pak měli svoji restauraci Svadbíkovi, za rohem byla hospoda Orlů na Lidáku a o kousek dále to byla hospoda U Šumpulců. Na dolním konci na odbočce do Uherského Hradiště pak měla hospodu rodina Nemravova a sokoli měli svou hospodu v sokolovně, kde se hrávalo i kino. A ještě v roce 1984 otevřením sportovní haly přibyla restaurace, vinárna ve sklepních prostorách a velmi pěkný snackbar, který sloužil také v době, kdy se hrál na fotbalovém hřišti nějaký fotbalový zápas pro občerstvení fanoušků.

Restaurace na Obecním

Vzpomínky na hospodu na Obecním a U Šumpulců mně poskytl pan Otakar Konečný, člověk, který v Hluku

něco už prožil a jehož rodina hospodařila jak na Obecním, tak i U Šumpulců.

Hlavní osoba tohoto povídání je pan Otakar Konečný starší (1910–1987), který se do Hluku přizemnil. Za manželku si vzal sestru známého kapelníka z Hluku Martina Šimčíka, Terezii Šimčíkovou. Po svatbě se mladá rodina nastěhovala do domu Šimčíků, dnes je ve vlastnictví rodiny Šimčíkové (Nelly móda). Tady se narodil i mladý Otakar Konečný. Pan Ota byl vyučený řezníkem a pracoval v řeznictví u Plíhalů (pan Poledník si vzal jejich dceru a od této doby se tomu říká na Poledníkovém) a k hospodě měl velmi blízký vztah. Od Plíhalů do hospody na Obecním bylo blízko, pan Ota to dobře znal, proto se přihlásil do konkurzu, který na 3 roky vyhrál. Součástí hospody byl také byt, který sousedil s obecní záložnou. Manželka Oty seniora dělala za mládí u pánů v Praze, kde se naučila vařit, a proto začali kromě čepování piva a kořalky také velmi skromně vařit. Bylo to pro místní četnickou stanici, některé místní učitele, ale i pro zákazníky. Jelikož byl pan Ota vyučený řezníkem, dělával zabijačkové speciality, kterými jídelniček zpestřovali. Hospoda to byla pro chudší obyvatele, ale bývalo tu veselo. Některé osoby se staly známými i v dalších letech. Byl to třeba strýc Uherka-Pantůček, malý Jožka Štefaník nebo Slávek Mitáček a další, na které se už zapomnělo. Po 3 letech však pana Otu předražil a hospodu převzal pan Jurčeka, kterého pak vystřídala další známá hlucká osobnost, pan Štěpán Pospíšek (Vetulín), který tady byl spolu se svou manželkou Hedvikou, rozenou Krpalovou. Pan Štěpán byl legendární hlucký řezník, uměl výbornou zabijačku a klobásky. Byl to člověk kamarádský, společenský a nebyl zavistivý, ale přejný. Měl rád folklór, ale také sport. Byl funkcionářem fotbalu, ale také jeden z propagátorů ledního hokeje v Hluku. Tady byli Pospíškovi po celou 2. světovou válku až do doby, než hospodu převzala Jednota v Uherském Ostrohu. Potom už převzal obecní hospodu, legenda Obecního, pan Antonín Pospíšek (Toník) spolu se svou

manželkou Marií. V této době byly v Hluku už jenom dvě hospody. Tato na Obecním a na dolním konci u Nemravů. Největší sláva však přišla v 70.–80. letech. V době, kdy ještě na náměstí mohli parkovat nákladní automobily. To bylo náměstí plné hned od 8. hodiny. Gulášové, dršťkové, hovězí a fazolové polévky. K tomu jednoduchá jídla, chutně připravené domácí kuchyně byly pro řadu návštěvníků Obecního neodolatelné. Když Tonika vystřídal pan Černík z Uherského Brodu, tak i ten udržoval tuto tradici,

ale tím, že se náměstí předělalo, ubylo hodně návštěvníků, hlavně řidičů nákladních aut. Po revoluci se však situace rapidně zhoršila a osud Obecního se dokončil. O tom však budu psát v kapitole po roce 1989.

Hospoda u Svadbíků

Když procházíme náměstím, tak určitě nikoho už nenapadne, že na místě dnešního obchodního domu Jednoty byla za I. republiky hospoda u Svadbíků. Jako své informátory jsem navštívil manžele Dufkovi ve Psinci. Pan Václav letos oslaví devadesítiny (1928), jeho manželka Ludmila překročila osmdesátku (1937). Svadbíkův dům byl velmi široký. Začínal u bývalého Vaškovicového obchodu a končil až u domu MUDr. Motyčky. Tady bydlela celá rodina Svadbíková. Rodiče Svadbíkové měli tři děti, dceru Annu, která se provdala za zvěrolékaře Krejzu, syny Františka a Jaroslava. Mladší Jaroslav hrával v Hluku fotbal, starší František byl funkcionář oddílu kopané. Rodina se postupně z Hluku vytratila, nezůstala po nich žádná stopa. Do hostince se vcházelo dvojitými dveřmi, po projití druhé části dveří byl naproti výčep a malá kuchyňka, kde se připravovala jednoduchá jídla. Od Motyčkového byla velká vrata, kam se dalo dostat do dvora, a u zdi Vaškovicového domu směrem k potoku byla kuželna. Před vraty stála velká dřevěná pumpa. Kromě rodiny bydlely ve druhém patře i další rodiny jako nájemníci. (Dostálovi, Říha František – Facin, později i Jana Stojaspalová-Šuránková). V přízemí vedle vrat pak měl papírnictví pan Pelíšek. Nejdříve zde v hospodě obsluhovala rodina, později pan Antonín Pospíšek (Toník) se svojí ženou Marií, která zde také vařila. Bývaly zde také zábavy, na kterých bývalo hodně veselo. Paní Ludmila si vzpomíná na dobu, kdy už hospoda pomalu končila, než byla znárodněna, jak mladinký Fanda Hájek tančil v červených trenýrkách na kulatých kamnech, kterými se sál vytápěl. Pravděpodobně však to bylo už hodně pozdě, protože kamna byla vychladlá. Jestli to byl žert, nebo pravda, to si paní Ludmila už nepamatuje. Ale vzpomíná si na to, jak některým karbaníkům se nechtělo jít ani na oběd. Jedna paní se rozhodla, že oběd (byla to svíčková) svému muži donese. Přišla a povídá: „Tady máš ten oběd, aby ses nemusel zdržovat“. Sedla si a poroučela si pivo s borovičkou stejně jako chlapi karbaníci. V dnešní době je to už těžko proveditelné, protože tehdy byli lidé k sobě jinak přívětiví.

Hospoda na Lidáku.

Byla to hospoda spolku Orel. Její členové před tím, než se nastěhovali

do Lidáku, cvičili buď v sále na Obecním, nebo v prvním patře v sále u Šumpulců. V roce 1926 získala jednota Orel trvalou tělocvičnu, a to dohodou s manžely Františkem a Kateřinou Hromkovou. Tito manželé vybudovali na místě Grunfeldovy pálenice č. 155 na tu dobu moderní budovu, hostinec s prostorným sálem a klubovními místnostmi. Podle této smlouvy spolky používaly pronajaté místnosti pro svoji sportovní a kulturní činnost. Smlouva byla na 30 let a nájemné bylo vyplaceno předem. Při produkcích v sále museli všichni odebírat nápoje a potraviny z hostince manželů Hronkových. Výzdoba byla v katolickém duchu a budova č. 155 byla pojmenována Lidový dům. To všechno skončilo v roce 1948 k ukončení činnosti Orla a také ke konci hospody. Další majitel, pan František Mitáček, už hospodu neobnovil. Jak to dopadlo s nájemným, které bylo zapláceno na 30 let dopředu, se dá předpokládat. Nikdo nic nedostal zpět.

Antonín Zlinský

Oddíl judo Hluk

Nápad založit v Hluku oddíl juda se zrodil o prázdninách minulého roku, když se sešli Petr Hájek, jehož synové již dlouhodobě trénují judo, a bývalý předseda a trenér juda Slovácké Slavie Uherské Hradiště Stanislav Krejčířík. Slovo dalo slovo a z rozhovoru vyplynuly nové možnosti spolupráce, které by byly přínosem nejen pro děti a mládež v Hluku, ale byla zde taky možnost využít profesionálně nebo civilně

dlouholetých trenérů juda, kteří v našem městě působí, a situace přímo vybízela k tomu zkusit vybudovat něco nového pro mládež v Hluku. Proběhlo několik neformálních schůzek všech zainteresovaných osob, kde se určovalo směřování oddílu, činnosti, tréninkové možnosti, zázemí, finance a případná administrativa související se stanovami Českého svazu juda. Stanislav Krejčířík připravil koncepci oddílu, která byla zaslána představitelům TJ Spartak Hluk. Poté proběhlo velmi vstřícné jednání s čelními představiteli TJ Spartak Hluk Mgr. Igorem Dostálem a Karlem Bojkem. Ti s předloženým návrhem souhlasili a dále byli aktivní součástí týmu a ochotně pomohli i s prostorem, kde by mohl oddíl trénovat. Na zasedání výkonného výboru TJ Spartak Hluk, z. s., které se konalo dne 8. 1. 2019, byl nový oddíl schválen a přičleněn pod strukturu TJ Spartak Hluk. Ještě před tímto zasedáním bylo s pomocí paní ředitelky Mgr. Jitky Jančíkové provedeno dotazníkové šetření v místní základní škole, zda je vůbec mezi mládeží v Hluku zájem o judo a sebeobranu. Z šetření vyplynulo, že zájem o judo překonal očekávání, a to nejen ze strany chlapců, ale i ze strany děvčat, přestože dlouhodobě panuje mylná představa, že judo rovná se mužský sport.

Nově založený oddíl si tedy schválil své vedení, které tvoří Ing. Monika Marková, Ing. Petr Hájek a předsedkyní oddílu se stala MUDr. Yvona Ptošzková. Hlavním trenérem se stal Ing. Stanislav Krejčířík, který je nositelem mistrovského stupně 2. DAN a současně je trenérem II. třídy a zkušebním komisařem II. třídy.

Oddíl Judo Hluk se chce soustředit nejen na žákovské kategorie, ve kterých má za cíl vychovávat úspěšné závodníky, ale také nabízí veřejnosti tzv. judo pro dospělé. Zájemci od šestnácti do šedesáti let, kteří již nemají závodní ambice, si mohou učením juda a sebeobranou rozvíjet své pohybové a mentální schopnosti, zvýšit svoji tělesnou zdatnost, vytvarovat a zpevnit tělo, zlepšit obratnost, pohyblivost a kondici. Cílem ale je především proniknout do krásy juda a sebeobranu.

V lednu letošního roku proběhl nábor nových členů a oddíl má do dnešního dne již 35 členů ve věku od šesti do šedesáti let.

Bližší info: www.judohluk.cz

STATISTIKA OBYVATEL MĚSTA HLUK ZA ROK 2018

Počet obyvatel k 31. 12. 2018 – 4 270 osob

Narození – 36 dětí (z toho 17 dívek a 19 chlapců)

Úmrtí – 46 obyvatel (z toho 25 žen a 21 mužů)

Počet svateb – 10

Přihlášení k trvalému pobytu – 53 obyvatel

Odhlášeno – 62 obyvatel

Úspěšné účinkování hluckých florbalistů

V loňském roce si florbalisté hluckého Spartaku vybojovali třetí nejvyšší domácí soutěž, tedy Národní ligu, skupinu Východ. „Naším cílem byl jednoznačně postup o soutěž výš. Abychom mohli o postupu uvažovat, museli jsme skončit do druhého místa po základní části Divize D. Naším největším konkurentem byl tým Letka Ostrava. Právě s nimi jsme odehráli nadstandardní zápasy. Nakonec jsme v soutěži skončili za Letkou na druhém místě, a tak nás čekala kvalifikace o postup,“ popisuje předseda klubu Igor Dostal finiš florbalové sezony 2017/2018. V první fázi v boji o postup čekal na hlucké florbalisty vítěz Divize C Hradec Králové, kterého celkem v pohodě vyřadili 2:0 na zápasy. Po další fázi už mohli Hlučané postoupit přímo o soutěž výš. To by ovšem museli přejít přes dobře známého soupeře, tedy Letku Ostrava. „Opět neskutečná bitva, na jejich palubovce jsme dvakrát prohráli a už to tak vypadalo, že úspěšní moc nebudeme. Naštěstí jsme dokázali doma po vynikajících výkonech také dvakrát vyhrát. V rozhodujícím zápase, který měl opravdu špičkové parametry, jsme po nevidaném boji jen těsně o gól prohráli. Letka tak postupovala přímo, na nás čekala baráž s Havlíčkovým Brodem, který už nebyl tak silným protivníkem jako Letka. Nakonec jsme zvítězili 3:1 na zápasy a dodatečně jsme si zajistili postup do Národní ligy,“ dodává k postupu do třetí nejvyšší soutěže Igor Dostal.

Na historický postup do tak vysoké soutěže se v Hluku poctivě připravovali po celou sezonu, takže po postupu zavládlo nadšení, ale zároveň bylo potřeba tým nachystat na náročnější boje s těžšími soupeři. „Měli jsme jasno, postup byl cílem, takže úvahy o tom, jestli hrát, nebo ne, nepřicházely v úvahu. Po stránce cestování nebo financování to až tak velký skok nebyl. Jediné, v čem byla

nová soutěž jiná, byl herní model. V divizi se hrálo jednou za čtrnáct dní „ve dvojičkách“, teď nás čekal každý týden jeden zápas. Bylo potřeba si na to zvyknout,“ popisuje florbalový předseda odlišnosti od stávající soutěže. „Další změnou pro klub byl i počet mládežnických týmů, oproti stávajícím třem jsme museli mít čtyři. Pokud jsme chtěli hrát Národní ligu, bylo potřeba vytvořit ještě jeden mládežnický tým,“ doplňuje Dostal.

Do Národní ligy tak mohl Hluk vstoupit s čistým štítem a jasným cílem. „Kádr zůstal téměř stejný, nějaké výrazné posilování se určitě nekonalo, ale vlastně nebylo ani potřeba. Stávající kádr měl na to, aby tuto soutěž mohl hrát. Staronovou tvář tak byl pouze Lukáš Blizňák a další novou tvář se stal Jakub Zatloukal, který se postupem času stal lídrem obrany. A co se cílů týče, tak to byl jednoznačně postup do play off. Menší cíle ani být nemohly, protože jsme se chtěli vyhnout bojům o sestup,“ říká Dostal. A to se také splnilo. Hlučané po celý podzim hráli v horní polovině tabulky a dokonce atakovali i čtvrté místo, které zaručuje lepší nasazení do výrazovacích bojů.

Tradičně se hlučtí florbalisté účastnili i bojů v domácím Poháru České pojišťovny, ve kterém v posledních dvou letech dokázali dokráčet až mezi nejlepších šestnáct týmů v republice. „Největší odměnou pro hráče jsou pak boje s týmy ze Superligy. Sice ambice proti takovým týmům nemáme, ale zase je to parádní reklama na florbal v našem regionu. V loňském roce se trochu změnil model, už ve 4. kole jsme proto narazili na superligový tým FBC Ostrava. V utkání jsme moc reálných šancí na postup neměli, ale ostudu jsme určitě neudělali,“ byl Dostal s účinkováním v domácím poháru spokojený. Spokojenost s výsledky a výkony nepanovala jen s pohárem, ale s celým

rokem 2018. „K oporám týmu v minulém roce určitě patřil Jakub Zatloukal, který se vypracoval na lídra obrany, v brance podávali stabilní výkony gólmani Richard Podškubka a Lukáš Kolečkář. Útočník Tomáš Olbert je dokonce nejproduktivnějším hráčem celé soutěže a druhý nejlepší v počtu vstřelených gólů. Dalšími ofenzivními oporami jsou bez pochyb i Martin a Pavel Krchňáčkoví a Tomáš Janča,“ uzavírá Igor Dostal.

**Převzato z týdeníku
DDK**

Foto: Lukáš Baroň

Sportovec města Hluk 2018

Již osmým rokem se režisérovi Karlovi Bojkovi daří skloubit sportovní svět s uměleckým při vyhlašování ankety o nejlepšího sportovce města Hluk. Za uplynulá léta si sportovci i veřejnost zvykli, a jsou vždy plni očekávání, na bohatý program, který příjemně zpestřuje předávání cen sportovcům. Ani v letošním roce tomu nebylo jinak.

Zaplněný velký sál hlucké tvrze přivítal osvědčený tým moderátorů a jejich pomocníků: Iveta Remeňová, Vít Holec a Martin Dostal spolu s Vendulou Markovou a Míšou Jančovou. Všichni usměvaví, oděni ve slušivých tesilových teplákových soupravách provázeli celým galavečerem. Jako první vystoupily Lenka Mitáčková a Agáta Jozefáková s písní Shape Of You, poté jich vystřídal skupina Skipping Boys, kteří předvedli, že skákat přes švihadlo není nuda. Další vystoupení na sebe nenechalo dlouho čekat, pódium obsadila skupina mažoretek, jež dříve reprezentovaly Hluk pod jménem Marušky. Tato děvčata jsou již vlastně maminky, které si rády vezmou hůlku a trochu s ní zacvičí. Publiku dokázaly, že se dá hůlka zaměnit za téměř jakékoliv domácí náčiní. Ani v letošním roce nechyběla chvilka poezie v podání polooděného Martina Dostala, který recitoval báseň Karla Bojka. Hlucké Klebetnice zpestřují kulturní program od prvního ročníku. Letos přítomné přesvědčily, že i ženy umí mlčet a dlouho. Kulturní část uzavřel vtipný herec, komik a kouzelník Richard Nedvěd.

Sportovní část se nesla ve slavnostním duchu. Každý byl zvědavý, kteří sportovci a kolektivy byli nejúspěšnější v uplynulém roce. Členové sportovní komise a předsedové hluckých sportovních oddílů hodnotili 6 kategorií. Do síně slávy byli uvedeni fotbalisté Antonín Hejna, Miroslav Konečný a Antonín Lopata, atlet Petr Orság a kuželkář Dako Pavič. V kategorii kolektivů opět zvítězilo florbalové „A“ družstvo před stolnětenisovým družstvem žen a armwrestlingem. Další hodnocenou skupinou jsou mladí talenti. V letošním roce si pro ocenění přišla nadějná basketbalistka Kristýna Novotná, mažoretky Natálie Páčová, stolní tenista Matyáš Kolečkář, florbalisté Marek Dedek a Tomáš Tuhý, fotbalisté Marek Šantrůček a David Stašek a tenista Antonín Štefaník. Speciální cena byla udělena tanečnici Hance Marečkové. Sportovní komise každoročně hodnotí práci s mládeží v kategorii kolektivů. Bez určení pořadí byla

oceněna příprava basketbalového oddílu, mažoretky Divošky a stolnětenisová příprava a žáci. V poslední vyhlašované a nejvíce očekávané kategorii jednotlivců skončil na pátém místě fotbalista Michal Galuška a čtvrtý se umístil basketbalista Ondřej Plaček. Bronz získal pákař Dušan Tesařík, který si tak připsal na své konto již páté třetí místo v této anketě. Dále se pyšní jedním druhým místem a dvěma vítězstvími. Druhé místo obsadil florbalista Tomáš Olbert, třetí nejproduktivnější hráč Národní ligy. Vítězkou se stala Monika Vybíralová, extraligová stolní tenistka. Monika je tak třetí oceněnou ženou v anketě po Anetě Kučerové a Markétě Ševčíkové, rovněž stolních tenistkách.

Iveta Mátlová

Foto: Lukáš Baroň

MEDAILONKY OCENĚNÝCH SPORTOVců

Kategorie – jednotlivci

Monika Vybíralová – stolní tenis

Dlouholetá opora hluckého extraligového družstva žen – velmi zkušená a spolehlivá hráčka, která v důležitých okamžicích vždy podpoří své družstvo. V roce 2018 měla 48% úspěšnost ve dvouhrách a je na 16. místě v úspěšnosti 44 extraligových hráček. Tahounka extraligového družstva, které je v tabulce na 7. místě. Vedle hráčské kariéry se rovněž věnuje výchově mladých hráčů v přípravce a žácích.

Tomáš Olbert – florbal

Ve svých pětadvaceti letech se jedná o naprosto vyzrálého a komplexního hráče. Patří jednoznačně k hlavním tahounům prvního mužstva mužů, které na jaře postoupilo do Národní ligy, kde aktuálně velice úspěšně reprezentuje náš region. Jedná se o obávaného střelce, mezi jeho přednosti patří nekompromisní přesné zakončení a taktéž hra tělem s výborným pokrytím míčku. V aktuální sezóně je nejproduktivnějším hráčem Spartaku; v rámci celé Národní ligy mu v kanadském bodování patří za 40 bodů třetí pozice, mezi nahrávači je s 19 asistencemi

dokonce druhý. V Poháru České pojišťovny zaznamenal v 7 utkáních 34 kanadských bodů, díky kterým mu patří dokonce 2. pozice mezi nejproduktivnějšími hráči této prestižní soutěže, kde doposud nastoupilo v jednotlivých týmech hrubě přes dva tisíce hráčů.

Dušan Tesařík – armwrestling

Dlouholetý úspěšný reprezentant ČR.

Mistrovství Evropy v Bulharsku – bronzová medaile na levou ruku; Mistrovství České republiky Kostice – 3x titul mistra ČR, 1x stříbro; mezinárodní soutěže Maďarsko a Slovensko – 1x stříbro, 3x bronz; extraligové soutěže v ČR – 4x zlato.

Ondřej Plaček – basketbal

Kapitán družstva mužů Spartak Hluk. Nejproduktivnější hráč družstva a opora týmu. Rozený lídr a tahoun družstva, který vždy v zápase odvádí maximum. V roce 2018 nasázel 222 bodů do košů soupeře.

Michal Galuška – fotbal

Rodák z Ostrožské Nové Vsi, do Hluku přišel před čtyřmi lety a ihned patřil k oporám mužstva. Technický hráč s velkým přehledem a také dobrou střelou. Všestranný univerzál, který hraje v útoku, v záloze, na místě stopera, i na kraji obrany; hráč s výbornými povahovými vlastnostmi, které oceňují nejen spoluhráči v kabině, ale také fanoušci.

Kategorie – kolektivy

Florbalové „A“ družstvo mužů

Vynikající soutěžní rok pro hlucký florbal, kdy dosáhl tento tým na jaře historický postup do třetí nejvyšší soutěže v celé ČR (Národní ligy). V aktuální sezóně jsou florbalisté FBK jakožto nováček soutěže na vynikajícím 6. místě Národní ligy; družstvo se mj. pyšní druhým nejlepším útokem soutěže. Hlučtí florbalisté předvádějí ofenzivní florbal atraktivní pro diváky, ambicí týmu je postup do bojů play-off. V letošním roce se florbalisté opět neztratili ani v Poháru České pojišťovny, kde byli až v pokročilé fázi vyřazení superligovou Ostravou. Dlouhodobě drží pozici druhého až třetího nejvýše hrajícího družstva mužů ve Zlínském kraji, v okrese UH pak dominují absolutně.

Stolnětenisové družstvo žen

Tradiční účastník nejvyšší domácí soutěže – extraligy. Rok 2018 zakončily extraligové hráčky na solidním 7. místě. Nejlepší hráčkou družstva je Monika Vybíralová s úspěšností 48 % (12 vyhraných dvouher a 13 prohraných). Za družstvo dále nastupuje odchovankyně brněnského stolního tenisu a členka juniorské reprezentace ČR Linda Záděřová a Slovenka Monika Uriková.

Armwrestling

Dosažená vítězství: mezinárodní soutěž Golemova ruka v Hluku – 2x stříbro; mezinárodní soutěž Senecká ruka na Slovensku – 1x bronz; Mistrovství České republiky v Kostici – 5x zlato, 4x stříbro, 2x bronz; Novojičínská páka – 1x zlato; Mistrovství Evropy v Bulharsku – 1x stříbro, 2x bronz; mezinárodní soutěž v Maďarsku – 2x stříbro, 4x bronz; Sportovní festival v Opavě – 2x zlato; soutěž v Novém Městě nad Metují – 2x zlato.

Sín slávy (bez pořadí)

Antonín Hejna (* 1951) – fotbal

Fotbalově vyrůstal v Ostrožské Lhotě. Hrával na levém křídle, a přestože byl poměrně menší postavy, vynikal rychlostí a hbitostí. Jeho úniky zakončené tvrdou střelou levou nohou k tyči byly pro soupeřovy brankáře nechyatelné. U hluckých fanoušků je oblíbený dodnes, protože je přátelské povahy a o fotbalu v Hluku si rád popovídá.

Miroslav Konečný (* 1951) – fotbal

Fotbal v Hluku hrával od žáků přes dorost až do mužů. Společně s Radkem Řehákem trénoval na konci osmdesátých let minulého století žáky. V letech 1994–1996 byl manažerem fotbalového oddílu, když se postoupilo do Krajského přeboru Středomoravské župy. Od tohoto úspěchu se z vedoucí fotbalové pozice stáhl, ale fotbalové zápasy nadále navštěvuje a také rád komentuje.

Antonín Lopata (* 1947) – fotbal

Fotbalově vyrůstal v Ostrožské Lhotě. Byl to hodně spolehlivý hráč na kraji obrany, který nedal soupeřům nic zadarmo. Jeho spoluhráč Standa Sadílek o něm prohlásil,

že nepoznal takového fotbalistu s fotbalovým srdcem. K fotbalu v Hluku se vždy hlásí a rád vzpomíná na doby, kdy tady hrával.

Ing. Petr Orság (* 1952) – atletika

První atletický mistr republiky z oddílu Spartak Hluk. Stal se jím jako dorostenec, když v roce 1970 zvítězil na halovém mistrovství ČSR. Už v 15 letech závodil za hlucké družstvo dospělých – startoval ve skoku dalekém, běhu na 100 m a ve štafetě. Po získání mistrovského titulu byl zařazen do Střediska vrcholového sportu mládeže ve Zlíně, kde poprvé překonal sedmimetrovou hranici ve skoku dalekém. Za studií na vysoké škole závodil za pražskou Spartu, kde úspěšně bodoval v atletické lize. Hrával také velmi dobře basketbal za Spartak Uherský Brod. V současné době si užívá důchodu, žije ve Zlíně a stále sleduje se zájmem hlucký sport.

Dako Pavič (* 1949) – kuželky

Zakladatel hluckého kuželkářského oddílu. Byl dlouholetým trenérem dorostenců a mužů. Později se stal také trenérem žen. Současně se svojí trenérskou kariérou hrál také za družstvo mužů a v přeboru Jihomoravského kraje vždy patřil mezi nejlepší hráče celé soutěže. Dodnes hraje za hlucké smíšené družstvo zlínskou krajskou soutěž.

Kategorie – talenti (bez pořadí)

Marek Dedek (11 let) – florbal

Talent hluckého florbalu, který v aktuální sezóně nastupuje jak za tým elévů, tak za družstvo mladších žáků. Jedná se o všestranného hráče, který může nastoupit v obraně i útoku. Jeho předností je bojovnost, nasazení, hra tělem a v neposlední řadě má smysl pro fair play.

Matyáš Kolečkář (10 let) – stolní tenis

Ve Zlínském kraji patří Matyášovi 1. místo v nejmladších žácích, v republice patří mezi 9 nejlepších chlapců. Je zařazen do výběru „Hledáme budoucí olympioniky v České republice“. V zápasech vyniká přísnou hrou a odvážností. Pravidelně se účastní republikových bodovacích turnajů v nejmladších a mladších žácích, v Praze a Ostravě v září a říjnu 2018 získal bronzovou medaili ze čtyřhry.

Kristýna Novotná (11 let) – basketbal

Talent pro basketbal zdědila po tatínkovi, bývalém hráči Spartaku Hluk. Do basketbalové přípravy začala chodit v září loňského roku, už po 2 měsících byla zařazena do starší přípravy mezi vyspělejší hráče. Je rychlá, dobře ovládá driblíng, stále se zlepšuje ve střelbě, měla by se zlepšit v provedení i zpracování přihrávek. Absolvovala úspěšně některé turnajové zápasy se starší přípravkou a ze všech začátečnicků dělá největší pokroky. Zájem o basketbal i maximální podpora rodičů jsou dobrými předpoklady pro její další výkonnostní růst.

Natálie Páčová (12 let) – sólová mažoretkka

Velmi talentovaná co se pohybové průpravy i techniky s hůlkou týče. Přestože začala s mažoretkami později než ostatní, velmi rychle skupinu dohnala a nyní patří k její špičce. Naše město reprezentuje na národních soutěžích i v sólových disciplínách, a to jak klasické mažoretky, tak twirlingu. Na Mistrovství Moravy a Slezska – solo v junior mladších B třídě získala 4. místo, na Mistrovství ČR v téže třídě a kategorii získala 7.–9. místo, na twirlingovém národním poháru v kategorii junior mladší získala ve třídě C 11. místo.

David Stašek (10 let) – fotbal

Hráč, který hraje spíše zezadu, nicméně mu nedělá problém projít přes dva hráče a zakončit tvrdou střelou. Jeho největší slabinou je jeho tvrdohlavost, která ho limituje v jeho rychlejším růstu. I přesto patří mezi tahouny týmu a je velkým příslibem pro hluckou kopanou.

Marek Šantrůček (10 let) – fotbal

Začínal jako hráč v poli, ale nakonec našel své místo v brance. I když začal chytat teprve před rokem, tak díky jeho vzorné tréninkové morálce se jeho výkon rapidně zlepšuje – pokud zapracuje ještě na hře nohou, bude z Marka záviděníhodný gólman.

Antonín Štefaník (7 let) – tenis

K tenisu ho v pěti letech přivedla jeho matka Alena Štefaníková (bývalá profesionální hráčka a současná trenérka tenisu Spartak Hluk). V současné době se na jeho přípravě podílí i trenéři z tenisového oddílu Slovácko, kde startuje v krajském přeboru v kategorii 7–9 let. V roce

2018 se probojoval do semifinále celostátního turnaje v babytenisu v Praze, úspěchy sklízí i jako hráč basketbalu, kde se začíná prosazovat jako jedna z opor družstva.

Tomáš Tuhý (13 let) – florbal

Je hlavním tahounem a současně nejproduktivnějším hráčem družstva starších žáků, které působí ve zlínské lize. Jeho přístup k tréninkům a zápasům je příkladný. V utkáních vyniká především velmi dobrou hrou tělem, přehledem a také výbornou střelbou. V budoucnosti by se z něj mohla stát opora mužského ligového výběru.

Speciální cena

Hana Marečková (15 let) – taneční sport

Tanečnímu sportu se věnuje od svých deseti let. Získala nejvyšší možnou třídu v juniorské kategorii třídu B. Členka TK Rokaso, v současné době hostuje v TK Gradace Kroměříž, jelikož studuje Střední pedagogickou školu v Kroměříži. V budoucnu by se chtěla věnovat dětem v mateřské škole a předat jim vášeň pro tanec a pohyb.

Kategorie kolektivy – práce s mládeží (bez pořadí)

Basketbal – příprava

(trenéři Miroslav Hubáček, Jiří Kalakaj a Dušan Dobeš)

Počet členů basketbalové přípravy se během roku zvýšil na 35, takže jsou rozděleni do 2 skupin – „mrňůsy“ (mladší) a „caloni“ (starší). Mezi mladšími převládají děvčátka ze školky a z 1. třídy ZŠ. V pětičlenné soutěži se caloni podstatně zlepšili a obsadili 2. místo, mimoto se hráli další přípravné zápasy – z 32 zápasů 25x vyhráli. O solidní úrovni caloňů svědčí i zájem trenérů Uherského Brodu, kde v současnosti hostují v nadregionální soutěži 3 kluci a 2 děvčata. I mezi mrňůsky je několik slibných talentů.

Mažoretky – družstvo Divošky (trenérka Michaela Jančová)

Skupina složená z 16 děvčat ve věku 10–11 let. Za rok 2018 se tato skupina výkonnostně posunula velmi vpřed, osvojila si několik nových twirlingových technik

a zdokonalila se v pohybové průpravě. Díky vytrvalé celoroční práci udělala děvčata velký pokrok a v dubnu získala své první soutěžní ocenění – 2. místo na soutěži v Holešově.

Stolní tenis – příprava a žáci

(trenérka Monika Vybíralová a Vratislav Oslzla)

V přípravce je 30 hráčů, nejmladším je 5 let. Vybrané děti z přípravy hrají okresní soutěž žáků (2 družstva). V úspěšnosti je v první patnáctce 5 dětí z Hluku – žáci patří ke špičce Zlínského kraje ve svých kategoriích, pravidelně se účastní republikových turnajů a hrají i soutěže dospělých.

Sportovní komise

Foto: Lukáš Baroň

Lom hý – hýlom

Lidé se ptávají, co vlastně znamená ono „hýlom“, které kluci při jízdě králů vykřikují. Vysvětlení mohou být různá. Na prozkoumání další možné teorie mne navedl otec už asi před dvěma lety. Občasným pátráním na internetu o historii Moravy a Hluku, i za pomoci překladačů vět, jsem se prokousal k další pozoruhodné teorii.

Pomocí upravených úryvků z připravované knížky „Statek“, kterou bych rád letos dokončil, si ji dovoluji předložit k posouzení.

Je to už víc jak tři sta roků, co byl Hluk v tom blbém 17. století, ve století válek, zbídačený tak moc, že polovička chalup byla prázdných. Hlučané trpěli útoky zdivočelých Turků a Tatarů. Každý, kdo krajem prošel, sebral lidem všecko, co šlo, a co ostalo na poli, podpálil. Nejenže nebylo co k jídlu, ale ani nebylo co zaset. I vlastních vojáků „ochránců“ se museli Hlučané bát. Taková armáda toho sní a vypije. Nikdo lidí nešanoval. Aby té bídy nebylo dost, potloukaly se krajem loupeživé bandy všelijakých zchudlých zločinných šlechticů a jiných podhoděnců. Nebylo klidu dne ani noci, nikdo nevěděl, kdo a kdy se zastaví a bude potřebovat něco ukrást do svojí velké huby a bezedné kapse. Turci se tehdy akorát chystali oblehnout Vídeň a potřebovali zajistit jídlo pro nenažrané krky svojí obrovské armády. To zajišťovali všelijak. Drancovali pro ně za úplatu i takový loupežníci, jako byl Kalmán Teleki.

Kalmán Teleki se hrál na velikého pána. Jeho jméno byste ale marně hledali v seznamech šlechticů. To on sám o sobě roznášel zvěsti o starobylosti jeho rodu, hlásal dokonce, že je vzdáleným potomkem samotného Matyáše Hunyadiho, který si říkával Korvín. A podle svých vzletných

řečí se i oblékal. Na hlavě do boje nosíval vyleštěnou ocelovou tureckou přilbici ozdobenou zlatou korunkou. Pochvu šavle měl pozlacenou a šaty si pořídil jakoby byl samotným králem. Možná je nějakému velkému pánovi ukradl. Rád se prostě předváděl a vytahoval.

Na svoje loupežné výpravy najímal nejhorší svoloč, všelijakých zrádných špehů, vrahůnů i vojenských zběhů. Kalmán Teleki se česky nikdy nenaučil, sotva že pochytil pár slov. Mluvil jazykem Uhrů žijících za Dunajem. Tomu zase málo rozuměla zhýralá chátra, které velil.

Před každou větší výpravou si nechal Kalmán Teleki terén dobře prozkoumat svými špehy, aby bylo riziko nízké a zisky tučné. Špehy po provedeném průzkumu většinou odměnil kulkou ze svojí křesadlové pistole. To aby věděli, že se špehovat nesluší. Jeho krutý způsob vládnutí mu zajišťoval dokonalou disciplínu.

Hlučané se tehdy dozvěděli o přepadení předem. Předpokládali, že silně opevněné vodní tvrzi se mrzí útočníci vyhnou. Budou raději drancovat prostší chalupy a nakonec možná vykradou Lichtenštejnův statek. Že by statek někdo bránil? Toho se útočníci za normálních okolností bát nemuseli. Chabý odpor pár pacholků a vyplašených děveček by lehce zlomili. Pacholci na statku však toho dne měli jiné plány. Vzdát se a nechat pobít jak ovce, tak to teda ne. Rozhodli, že se budou bránit, i kdyby měli zahynout.

Večer před útokem mimo jiné výmyslnosti vyměnili nová horní vrata naproti kostela za staré děravé. Byla to léčka.

Kalmán Teleki byl pověřivý muž. Vytvořil vlastní rituál, který prováděl vždycky před každým bojem. Pětkrát za sebou zvolal slovo: Lom hí, lom hí, lom hí, lom hí, lom hí. V uherském dialektu by se dalo přeložit do češtiny slovem „štěstí“. Po něm celá družina rituál opakovala. Za stejného bojového pokřiku se vrhávali do zteče, bylo-li to potřeba. Jeho muži si sborovým řevem dodávali odvahy a navíc naháněli nezkušeným protivníkům strach.

Je potřeba si povědět, jak podivně Kalmán Teleki vyslovoval. V rozrušení trpěl Kalmán poruchou řeči. Nejenom, že první a poslední slabiku bojového pokřiku jaksi zhltnul a vůbec z něho nevyšla, navíc se uprostřed slova hluboko nadechoval, takže vznikla pauza, jako by slovo končilo. Naopak první a poslední slabiku zase často bez nadechnutí spojil dohromady. Jeho pokřik foneticky vyzněl pro bandu hrdlořezů asi takto: „Lom-hýlom-hýlom-hýlom-hýlom-hí. Proto se z jejich hrdel před bojem i v boji ozývalo odposlechnuté -hýlom-hýlom-hýlom-hýlom. Nikomu drobná odchylka nevadila. Banda hrdlořezů neznala řeč Telekiho a Teleki se domníval, že se Moravanům bojový pokřik v tomto znění lépe vyslovuje...

...lom-hýlom-hýlom-hýlom-hý, řvala celá tlupa. Když se tehdy rozběhli po Hluku, mrak prachu ještě nedosedl na doškové střechy a už zjistili, že je dnes něco v nepořádku. Opuštěné domky už vídávali aj jinde, ale všechny? A kde je dobytek, pro který došli? Nenašli nic, než pár slepic. Rozmrzelí dorazili až do středu městečka.

Turecká helmice. Obdobnou nosil v 17. století Kalmán Teleki.

U tlustých zdí statku se zastavili. Poté objeli mohutné zdi statku dokola, aby objevili nejslabší místo jinak pevného stavení. A našli. Stará poškozená vrata naproti kostela. Nadržení bojovníci byli už tak vydráždění dosavadním neúspěchem, že jenom rychlý útok a tučná kořist, kterou očekávali v lichtenštejnském dvoře, mohla uspokojit jejich podrážděné smysly. Nepotřebovali se ani radit. U zdi ležela hromada dřeva na opravu střechy. Osm chlapů uchopilo trám a rozběhli se proti chabým vratům, která nemohla vydržet víc jak dva úderů provizorního beranidla. Hýlom-hýlom-hýlom-hýlom, zlověstný hlasitý pokřik se dral z hrdel zdívočelých útočníků. Na druhé straně za vraty se vystrašení chlapci naposledy pomodlili a polomrtví hrůzou začali plnit plán, který včera narychlo vymysleli. Děj se vůle Boží.

Než se trám stačil dotknout vrat, otevřela se před ním obě jejich křídla. Pacholci využili setrvačné síly rozběhnutého beranidla, někteří chytli trám, jiní tlačili útočníky, aby je dostali co nejrychleji do dvora. Vrata se šohají snažili hned zase zavřít dříve, než se nebezpečná chátka venku vzpamatuje s překvapivého manévru. Jak sršni se ve dvoře děvečky a všichni, co měli ruky aj nohy, vrhli na překvapené zlotřilce, jež se najednou ocitli uvnitř sami, bez pomoci. Obránci házeli kameny, mlátili do nich dřevěnými cepy. Vším, co kdo měl akorát v rukách. Netrvalo to dlouho.

Kalmána Telekiho popadala zvířecí zuřivost, mával rukama na všechny strany. Šavlí ukazoval na skulinu ve starých vratech, jeho bojové volání nabývalo zvířecích rozměrů. Lom-hílom-hílom – už nedělal mezi slabikami obyčejnou pauzu. Zajíkal se při nádechu jak ušatý lichokopytník šedé barvy, který se v životě nenaučí víc jak dvě písmena. Kalmánovo hrdelní sýpání nakonec lichokopytníkově hýkání překonalo. I když o žádnou soutěž vlastně nešlo.

Teleki cítil v kostech, že se blíží problém. A kdyby dožil večera, poznal by, jak správné jeho instinkty byly.

Den útoku nebyl zvolen náhodně, proradní zvědové totiž zjistili, že v sobotu bude v Hluku dobytčí trh. Kalmán si chtěl vylepšit skóre. Měl v úmyslu si navíc zdarma přikoupit nějakou tu kravku aj koníka. Toho pozdního léta roku 1683 se Hlučané i za pomoci trhovců ubránili. Rychtář nechal narazit bečku vína, kterou měl zakopanou v humně. Ej, to bylo veselo. Už odpoledne rozkurázení chasníci, hlavně mladí chlapci, domácí aj přespolní, hrdě sedali na koně a projížděli městečkem. Vykřikovali do ulic to opakovaně zaslechnuté hýlom-hýlom, stejně jak strašidelný ranní přízrak, který už ale naštěstí nebyl naživu. I když pokřiku nerozuměli, vryl se hluboko do jejich paměti.

Celý příběh by zasloužil zapsat do kronik. Nestalo se tak. V podvečer přicestoval do Hluku samotný pán Lichtenštejn. Vyslechl si zprávu dne a ukončil drsným proslovem a zákazem bujaré moravské divadlo pod smrákajícím, šedomodrým nebem. Z obavy, aby se použitá osvědčená taktika nevyzradila mezi protivníky a mohla být použita i napříště, nařídil všem okamžitou a naprostou mlčenlivost. Odvážní bojovníci čekali pochvalu. Smutno se rozcházeli do svých domovů. Nevěděl mocný vladař nic o jejich duši.

Jak už to ale bývá, všechny neumlčíš. Protože se do Hluku sjelo tehdy plno trhovců z širokého okolí, Kunovic, Vlčnova, ze Skoronic od Kyjova, Hroznové Lhoty, Hradčovic a dalších a dalších, přes všechny zákazy se Hýlom volá dodnes.

Určitě bude nějaký pečlivý čtenář detailista namítat, že to co píšu, nemůže být pravda?

Píšu co chci, co jsem zaslechl, co jsem přečetl, aj to, co jsem si vymyslel. Každý má možnost vybrat si sám, čemu věřit chce.

Miroslav Šuránek

Pojednání slouží k prostému pobavení, obsahuje fikci, proto z něj nelze čerpat jakékoliv faktografické informace.

O ospalém princí aneb Šípková pohádka naruby

Loutkové divadlo Emil připravilo po dvou letech pro své malé diváky premiéru pohádky na motivy Šípkové Růženky. Kdo očekával klasiku, mýlil se. Místo Růženky děti přivítal

ospalý princ, kterého musela vysvobodit princezna Květuška. Zájem dětských diváků byl velký, o čemž svědčí zaplněný sál obou představení.

INTERNET 30Mbit/s

295Kč/měs.
s DPH

LMnet
www.LMNET.cz

- Akce v termínu od 15.3. do 30.4.2019
- Instalace ZDARMA a při přechodu od jiného poskytovatele internet 2měs. ZDARMA
- WiFi router pro prvních dvacet zákazníků ZDARMA

VoIP - telefon

Kamerové systémy

Chytrá TV od 99Kč/měs.

Panská 25 , Kunovice >>>

777 725 100

internet@LMNET.cz

chytrá rodina

je u 211 a ví proč

Pomáháme plnit vaše předsevzetí

až 4 000 Kč pro
4člennou rodinu třeba
na sportovní aktivity

Přestupní termín pro změnu
zdravotní pojišťovny platí
od 1. ledna do 31. března

infolinka: 844 211 211 | www.211.cz

Bonusy

Cestovní
pojištění

Lékař na
telefonu

Program
slev a výhod

Ženský Klub Hluk

VE SPOLUPRÁCI S MĚSTSKOU KNIHOVNOU V HLUKU

Vás zve na čas pro háčkování

Šikovný háček

... aneb háčkejeme pro miminka

Budeme háčkovat pro organizaci NEDOKLUBKO z.s. Pomozte nám i Vy podpořit projekt pro nedonošené děti a jejich maminky zhotovením háčkových chobotniček a srdíček a přijďte do Městské knihovny Hluk ve čtvrtek dne 21. března 2019, kde od 17 h budeme společně háčkovat.

Vezměte si s sebou pomůcky pro háčkování (háček, nůžky, přízi Camilla, Katka, Camilla natural, Kamila, aj. různých barev).

Podrobnější informace získáte na tel. 608617978, příp. v Městské knihovně Hluk.

Akce se koná pod záštitou PRO RADOST HLUK, spolek.

V rámci pořádané akce jsou Městskou knihovnou v Hluku pořizovány obrazové a zvukové záznamy za účelem prezentace organizátora akce. PRO RADOST HLUK, spolek ani Městská knihovna v Hluku nenesou odpovědnost za záznamy pořízené a zveřejněné jinými subjekty.

Pokud v daný termín nemůžete přijít a přesto byste rádi uháčkovali chobotničku nebo srdíčko, je možné zhotovené výrobky přinést do Městské knihovny v Hluku, a to do pátku 29. března 2019.

Návod na háčkování bude dostupný rovněž přes mail: pro.radost.hluk@email.cz

***Za vstřícnost a spolupráci
děkujeme.***

Zdravotní ústav PAHOP,z.ú.paliativní a hospicové péče - důstojné doprovázení v závěru života

paliativní a hospicová péče, poskytuje odbornou péči umírajícím a jejich rodinám v domácím prostředí pacienta. Do rodiny přijíždí lékař a zdravotní sestry. Pomáhají zvládnout bolest a další zdravotní komplikace, které mohou nastat v průběhu nemoci v její terminální fázi. Těžce nemocný člen rodiny tak nemusí být převezen do nemocnice a může prožít konec života doma.

Jsme pro vás dostupní 24 hodin a 7 dní v týdnu. Jelikož máme smlouvy se zdravotními pojišťovnami, všichni naši pacienti mají zdravotní péči **bezplatnou**. Tuto péči poskytuje specializovaný tým pracovníků-lékařů, zdravotních sester, sociální pracovník, psycholog a kněz, vždy dle aktuálních potřeb nemocného nebo pečující rodiny. K dispozici je kromě zdravotní péče taky sociální služba podle zákona č.108/2006 sb.,§44, terénní odlehčovací služba, jejíž součástí je základní sociální poradenství. Služba je pomoci pro pečující osoby, které lze využít v čase od 6 do 20 hodin každodenně včetně neděl a svátků.

Srdečně vás zveme 15.5.2019 do Uherského Hradiště na Masarykovo náměstí, kde proběhne Den pro PAHOP , prezentační den, doplněný kulturním programem pro děti a dospělé.

Kontakty: Ředitelka – Mgr. Helena Schwarczová 775 744 588

e-mail: h.schwarczova@centrum-pahop.cz

Sociální pracovník- zástupce ředitelky- Mgr. Pavla Zahrádková , DiS.,605 589 209

e-mail: zahradkovapaja@seznam.cz

www.centrum-pahop.cz

Dům dětí a mládeže Hluk pořádá ve spolupráci se Svazem mažoretek a twirlingu SMTČR - NBTA

Národní šampionát mažoretek

Zemské finále Moravy a Slezska SMTČR- NBTA
pochodová sóla a dua

Kdy: **v sobotu 6. dubna 2019**
Kde: **na sportovní hale v Hluku**
(8:30 – 17:00)

Vstupné: dítě do 55 let **zdarma**
dítě 6-18 let **20,- Kč**
dospělý **50,- Kč**

Na setkání s vámi se těší pořadatelé

KOUPÍM

RD v této lokalitě
cena do 2 mil.

I k rekonstrukci.
Děkuji.

Tel: 732 116 651

Dům dětí a mládeže Hluk Vás srdečně zve
na tradiční přehlídku

UŽ JE TU MÁJ

V neděli 5. května 2019 **15:00**
Na sportovní hale v Hluku

V programu se vám představí:

- Dětská taneční skupina Pop dance
- Taneční tým ZUMBA KIDS
- Všechny mažoretkové skupiny + sóla a dua
- Folklorní soubor Okluleky

Srdečně se na vás těší všichni účastníci

HLEDÁM

byt ke koupi, menší
opravy nevadí.
Za nabídku děkuji.

Tel: 737 735 172

Nabízíme k pronájmu komerční prostory v polyfunkčním domě v centru Kunovic

246 m² a 170 m²

Výhodná cena pronájmu!

Vhodné využití jako kancelářské
prostory, drobná výroba, služby
nebo pro provoz restaurace

Kontakt:

FOREX, s.r.o.
Veronika Dobešová

+420 602 778 200

Vítání občánek – 2. března 2019

Alžběta Melichárková

Alžběta Šimčíková

Benjamín Šabata

Daniel Hrbáček

David Studený

Elli Kolajová

Julie Málková

Karolína Vacková

Kristýna Krajíčková

Max Abrahánek

Sportovec města Hluk za rok 2018

Mladí talentovaní sportovci

Kolektivy – práce s mládeží

Kolektivy

Jednotlivci

Síň slávy